Газету нагороджено призом АСЖУ "За вагомий внесок у розвиток виду спорту"

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Вівторок, 22 грудня 2009 року • № 190 (2289) • **Ціна вільна**

СПЕКТАКЛЬ ТРИВАЄ

Передостання п'ятниця грудня 2009 року могла стати знаменним днем для вітчизняного футболу — відбувся черговий конгрес ФФУ, на якому, за попередніми даними, мали оголосити ім'я нового наставника національної команди. Та марними були наші сподівання.

Оте зібрання керівного органу українського варіанту гри мільйонів стало чи не найдивнішим за часів незалежності. Річ у тім, що кількагодинне засідання завершилося абсолютно нічим: жодного рішення, жодного висновку, жодного звіту.

Не полишає думка про те, що виступ президента Федерації — ключовий момент усього дійства — був запланований таким чином, аби Григорій Михайлович показав, хто в домі найголовніший: його послання стосувалося Рината Леонідовича (називати прізвище?).

Ну, і скільки це ще продовжуватиметься?

Хоча, якщо взяти на озброєння правило, що «в усьому треба знаходити позитив», то можна дійти смішного висновку. Знаєте, в мене є специфічне хобі: я полюбляю знаходити відповідності між, здавалося б, цілком різними явищами. Ось конкретний приклад. Чи не нагадує вам перманентна війна між двома нашими футбольними кланами, точніше — способи, які вони використовують, телепередачі про флору й фауну.

* * *

Цікавий момент. У силу певних обставин мені доводиться опрацьовувати різноманітні документи періоду 1930 — 1960-х років. І якось я натрапив на річний звіт про діяльність Федерації футболу Української РСР. Ця товстелезна папка справила на мене неабияке враження: робота тодішньої ФФУ була висвітлена надзвичайно повно, наприклад, детально описувалося те, як провели районні змагання й турніри для дітей! Нині подібний звіт щодо виконаної упродовж року роботи втілюється в годину-дві виступу на Виконкомі й короткій статті на офіційному сайті Федерації.

«І в них, і в нас — довкруж порядку немає». Так написав класик.

Володимир БАНЯС.

Ліга чемпіонів

1/8 ФІНАЛУ

Штуттгарт (Німеччина) — Барселона (Іспанія)
Олімпіакос (Греція) — Бордо (Франція)
Інтер (Італія) — Челсі (Англія)
Байєрн (Німеччина) — Фіорентина (Італія)
ЦСКА (Росія) — Севілья (Іспанія)
Ліон (Франція) — Реал (Іспанія)
Порту (Португалія) — Арсенал (Англія)
Мілан (Італія) — Манчестер Юнайтед (Англія)
Перші матчі відбудуться 16-17, 23-24 лютого, повторні — 9-10, 16-17 березня.

Ліга Європи

1/16 ФІНАЛУ

Фулхем (Англія) — ШАХТАР (Україна)
Рубін (Росія) — Хапоель Т-А (Ізраїль)
Атлетик (Іспанія) — Андерлехт (Бельгія)
Копенгаген (Данія) — Марсель (Франція)
Панатінаїкос (Греція) — Рома (Італія)
Атлетико (Іспанія) — Галатасарай (Туреччина)
Аякс (Голландія) — Ювентус (Італія)
Брюгге (Бельгія) — Валенсія (Іспанія)
Ліверпуль (Англія) — Униря (Румунія)
Гамбург (Німеччина) — ПСВ (Голландія)
Вільярреал (Іспанія) — Вольфсбург (Німеччина)
Стандард (Бельгія) — Зальцбург (Австрія)
Твенте (Голландія) — Вердер (Німеччина)
Лілль (Франція) — Фенербахче (Туреччина)
Евертон (Англія) — Спортинг (Португалія)
Герта (Німеччина) — Бенфіка (Португалія)
Матчі відбудуться 18 і 25 лютого.

1/8 ФІНАЛУ

Аякс/Ювентус — Фулхем/ШАХТАР
Гамбург/ПСВ — Атлетик/Андерлехт
Рубін/Хапоель Т-А — Вільярреал/Вольфсбург
Атлетико/Галатасарай — Евертон/Спортинг
Герта/Бенфіка — Копенгаген/Марсель
Панатінаїкос/Рома — Стандард/Зальцбург
Лілль/Фенербахче — Ліверпуль/Униря
Брюгге/Валенсія — Твенте/Вердер
Матчі відбудуться 11 і 18 березня.

З чуток і насправді

МАКСИМОВ ОЧОЛИВ «КРИВБАС»?

Головний тренер столичної «Оболоні» Юрій Максимов прийняв пропозицію криворізького «Кривбасу» очолити команду. Про це повідомляє dynamomania.com з посиланням на власні джерела. За інформацією видання, Максимову в «Кривбасі» запропонували в кілька разів кращі фінансові умови, ніж в «Оболоні».

Ексклюзив

Вадим ДЕОНАС:

МЕНЕ ЗАВЖДИ ВАБИЛА ОДЕСА

Що ж, черговий міф зруйновано! Як з'ясувалося, наші воротарі цілком можуть бути для українців не лише «красавами» чи «дірками», а й героями блокбастерів чи зірками американських комедійних бойовиків. Ось візьмемо, наприклад, Вадима Деонаса. Цей голкіпер, відверто кажучи, не завжди грав на найвищому рівні, але згадайте деякі факти з його біографії: він ламав пальці на пляжі, бився з партнерами по команді, кричав на тренерів, брав участь у обезголовлюванні казахських ягнят... Та тут можна знімати фільм жахів! Але це тільки на перший погляд. Бо варто лишень згадати характерну рису Вадима — у будь-якій ситуації він знаходить позитив. І, на відміну від жартів щодо фільму жахів, останнє речення я написав цілком серйозно. Вадим зміг своєю яскраво підкресленою індивідуальністю переконати мене, що він — справді душевна людина! І говорити про його футбольні звершення чи невдачі я зараз не буду. Хочеться говорити про Вадима Деонаса людину, а не футболіста. Згадаю слова одного зі своїх товаришів, які, як на мене, вдало змальовують кіпера «Таврії»: на запитання «склянка наполовину порожня чи наповнена?», за допомогою якого психологи зазвичай хочуть визначити оптиміст людина чи песиміст, харизматична й справді щаслива людина відповість дуже нестандартно: «Я щасливий, бо маю вибір для відповіді». Саме такою людиною і є Вадим Деонас (Винокуров).

А якщо вже говорити про фільм з Деонасом, то, думаю, це було б щось на зразок правдивої веселої історії.

Див. 6 — 7 стор.

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на лютий — до 10 січня.

Євген РУДАКОВ:

ШОВКОВСЬКИЙ ЗНАЧНО СИЛЬНІШИЙ ЗА БОГУША!

Підбиваючи підсумки першої частини сезону, Інформвідділ «Динамо» традиційно звернувся до відомих у минулому динамівців з проханням прокоментувати гру команди по лініях. Своїми враженнями від виступів воротарів «Динамо» ділиться відомий голкіпер киян 70-х років Євген Рудаков.

— У 16 матчах першої половини сезону «Динамо» пропустило дев'ять м'ячів. Як можна оцінити цей показник?

— Хороший показник. Але заслуга в цьому не лише воротарів, а й лінії оборони, яка цього сезону грає більш-менш стабільно.

— Торік, коли у воротах стояв переважно Богуш, результат був приблизно таким же — 11 м'ячів в 17 матчах. Це свідчить про те, що в «Динамо» два рівноцінні воротарі?

— Я б не сказав, що рівноцінні. Все ж, за рівнем Шовковський набагато вищий, ніж Богуш. Але, загалом, воротарська лінія в «Динамо» дуже сильна.

— Цього сезону Шовковський повернув собі місце у воротах. Як можете оцінити його дії після тривалої перерви?

— Це атлетичний, обдарований футболіст, з прекрасними даними, але, звичайно, хочеться, аби він грав стабільніше. Цього сезону він добре діяв лише моментами. Я повністю згоден і з тренерами, і з уболівальниками, які вважають, що в деяких епізодах Шовковський справді рятував команду. Але сказати, що Саша весь час грав на відмінному рівні, я не можу. Звичайно, не можна не враховувати, що наш воротар майже рік не мав ігрової практики, тому йому було непросто повернути спортивну форму.

— Багато хто сумнівався в тому, чи зможе він знайти мотивацію й повернутися на колишній рівень.

— У цьому плані велике значення має конкуренція, а вона в «Динамо» присутня не лише серед воротарів, а й серед польових гравців. А від Саші чекатимемо ще вдаліших виступів.

— Чому, на ваш погляд, здав свої позиції Богуш?

— Він лише недавно прийшов до нашого колективу, тому від нього ще рано чекати чогось грандіозного. Крім того, Стас значно молодший того ж Шовковського. Так, минулого сезону Богуш відіграв досить упевнено й надійно. Але найголовніше, що у обох наших воротарів є дуже великий потенціал, незважаючи на те, що в Богуша не так багато досвіду, як у Шовковського.

— У дев'яти матчах, які Стас провів з початку сезону, він пропустив 10 м'ячів, у тому числі — чотири м'ячі в двох матчах Ліги чемпіонів. Що можете сказати про таку статистику?

— Вона не дуже оптимістична. Але в Богуша є хороші дані, щоб бути прекрасним воротарем і захищати кольори національної збірної України. Чи є в нього шанс повернути місце в складі? Гідну конкуренцію Шовковському він точно складе. А все інше залежить від нього самого.

— Стежите за грою молодих Загладька, Кичака, Рудька?

— Якщо чесно, я мало бачу цих воротарів у справі, але якщо вже вони потрапили в «Динамо», то, мабуть, вони щось можуть. Хлопці ще молоді й повинні набиратися досвіду, аби грати на вищому рівні.

— У «Оболоні» на хорошому рахунку воротар динамівців Бойко.

— Так, і його майбутнє залежить від нього самого, від його роботи, настрою, бажання. Адже коли помиляється воротар, це відразу помітно. Тому бажаю йому успіхів і хороших ігор.

— Останнім часом випав з поля зору Рибка. Які в нього перспективи?

— Так, його і не видно, і не чути. Якщо зможе витримати конкуренцію, то й перспектива в нього буде.

— Який матч першої половини сезону вам запам'ятався найбільше?

— Важко сказати, адже «Динамо» грало з перепадами. Зрозуміло, що без помилок не обійтися, але вони завжди залишаються в пам'яті уболівальників, тренерів і гравців. А успіх залежить від того, наскільки вдасться ці помилки проаналізувати й зробити правильні висновки.

Євген ХАЧЕРИДІ:

ДІСТАЛАСЯ ЗАНАДТО СКЛАДНА ГРУПА

Уже наступного дня після закінчення першої частини сезону майже всі динамівці роз'їхалися відпочивати в теплі країни. Винятком став захисник команди Євген Хачериді, який проводить відпустку вдома, в Мелітополі. Через травму йому довелося пропустити останні матчі команди в чемпіонаті і Лізі чемпіонів, але на початок зборів Євген розраховує бути в повній готовності й повернути собі місце в основному складі.

— Я відпочиваю вдома. Сьогодні на день приїхав до Києва, потім знову в Мелітополь повертаюся. Може, пізніше поїду на тиждень у теплі краї, але поки не вирішив — куди.

— Від футболу вже відвик?

— Навпаки, дуже хочу грати. Травма набридла, а тут ще друзі грають, самому так і хочеться в залі побігати. Але ще не можна.

— Образливо, що довелося пропустити останні ігри осінньої частини сезону?

— Звичайно. І з «Шахтарем» не зіграв, і в матчах Ліги чемпіонів довелося спостерігати з боку за своєю командою. З «Барселоною» нам взагалі якихось п'яти хвилин не вистачило, аби потрапити в Лігу Європи.

— А як загалом охарактеризуєш першу половину сезону для «Динамо»?

— У принципі, нормально. Все-таки, в чемпіонаті йдемо на першому місці, дай, Боже, аби ми там його й закінчили. А Ліга чемпіонів… Група нам випала дуже складна, всі чемпіони своїх країн, тому вийти з неї було надскладно.

— Торік «Динамо» хоча б у Кубок УЄФА потрапило.

— Але торік і суперники в нас були інші, не такі серйозні.

— З іншого боку, «Динамо» зможе повністю зосередитися на чемпіонаті.

— Так, тепер буде трохи легше, не доведеться на двох фронтах битися.

— Отже, можна розраховувати на те, що перемогу команда не віддасть?

— Складно сказати. Адже нам ще з «Шахтарем» грати і з «Металістом»…

— Який матч першої частини сезону тобі запам'ятався найбільше?

— Однозначно, незабутня гра була вдома з «Інтером». Ці два пропущені м'ячі за п'ять останніх хвилин ще довго згадуватимемо.

— А з позитивного боку?

— Звичайно, домашній матч проти «Рубіна».

— Чим ще запам'яталося це півріччя?

— Безумовно, тим, що я почав грати в основному складі. Хочу подякувати тренеру за довіру.

— Цієї зими в «Динамо» буде два збори — в Ізраїлі й Португалії. Чого від них чекаєш?

— У Португалії? Цікаво, ще не був там. Боротимуся за стабільне місце в складі, а як вийде — побачимо. Вже знудьгувався за футболом, дуже хочу грати. І дай, Боже, аби надалі обійшлося без травм. Я на собі відчув, наскільки сильно вони вибивають з колії.

Світлана ПОЛЯКОВА.

Володимир МУНТЯН:

ГРАВЦІ ОСНОВИ — ПРОБЛЕМА ДЛЯ МОЛОДІЖКИ!

Разом з головною командою «Динамо» завершилася перша частина сезону для молодіжного складу. Футболісти роз'їхалися у відпустку, а тренер Володимир Мунтян підбив підсумки й розповів про плани команди на зимову перерву.

— Після відпустки хлопці зберуться 10 січня, — повідомив Володимир Федорович. — А 11 січня збираємося на базі, де готуватимемося до щорічного турніру Макарова, який стартує в середині січня. Можливо, якщо в січні бератимемо участь у Кубку Співдружності, наші плани зміняться. 6 лютого плануємо вирушити на збір на Кіпр, де перебуватимемо два тижні. У рамках цього збору візьмемо участь у турнірі з досить серйозними суперниками, а також проведемо три контрольні гри. Спаринг-партнери поки уточнюються. Останній тиждень перед стартом у весняній частині чемпіонату готуватимемося в Києві.

— Уже відомо, хто поповнить вашу команду взимку?

— Так, плануємо долучити групу гравців 1993 року народження з клубної академії, яких візьмемо на збір. Так само ми робили торік з хлопцями на рік старшими. Це непогані футболісти, кандидати до збірної України свого віку. Багато хто з них грає зараз у другій команді.

— А з ким прощатиметеся?

— Є кілька кандидатур. Який сенс тримати хлопців, якщо вони майже не мають ігрової практики і, загалом, перспектив у молодіжній команді? Тому дамо їм шанс проявити себе в інших клубах. Декого з хлопців потрібно віддавати в оренду. Всі вони були на очах у тренерів команд, проти яких ми грали в чемпіонаті. Можливо, хтось справив враження і заслужив на увагу.

— На кого розраховуватимете надалі, в кому бачите велику перспективу?

— Я не став би когось виділяти. Говорити, що якийсь молодий футболіст залишив хороше враження, не варто. Буває, що після того, як футболіста запрошують тренуватися з основним складом, з ним відбувається щось незрозуміле. Його просто неможливо впізнати. Чому так відбувається — не знаю. Адже повинно бути навпаки, — якщо надається шанс, потрібно працювати з подвоєною енергією.

— На початку сезону з «Динамо-2» в молодіжний склад перевели Логінова. Він, здається, з хорошого боку себе показав.

— Перше враження, яке він залишив після турніру Макарова, було непоганим. З тестування й інших показників був одним з найкращих. На нього звернули увагу в другій команді, але, зрештою, грав він там мало. З іншого боку, коли Люлька зазнав травми, Сергія викликали на чемпіонат Європи. Збоку він здається важкуватим, з таким зростом потрібно краще грати головою, вибирати позицію.

— Чи задоволені ви діями Ткачука, Прокипчука, Боровця, яких почали залучати до матчів за молодіжний склад?

— Так, цікаві хлопці. Загалом, цей набір хороший, у них є бажання грати, з ними можна працювати.

— Як діляться обов'язки між вашими помічниками Сергієм Процюком і Сергієм Ребровим?

— У тренувальному процесі беремо участь разом. Ребров, як людина, яка ще недавно грала, вносить щось свіже до тренувального процесу. Хлопцями це добре сприймається.

— Окрема тема — результати команди. Сезон почався з поразки від «Чорноморця». Потім були три перемоги, і знову поразка від «Ворскли». З чим пов'язана така нестабільність?

— Наше залежне становище не дає змоги розраховувати на стабільний склад. Він постійно змінюється, доводиться працювати з молодими хлопцями. До того ж, на ігри нам дають групу гравців з першої команди, які повинні влитися в роботу. Не хочу сказати, що вони приходять з якимось негативом, але, думаю, їм не дуже приємно, що їх віддають грати за молодіжний склад. Ряд ігор показали таке ставлення. Наприклад, так було в матчі з «Ворсклою», в якому ми не повинні були програвати, та ще й з рахунком 0:2.

— Образливою стала велика поразка від «Шахтаря». Ви вже для себе зрозуміли, що тоді сталося?

— Досягти стабільності, тим більше з молодими футболістами, — важко. У них дуже нестабільна психіка. Але й великих провалів, як в грі з «Шахтарем», також бути не повинно. Це був якийсь неймовірний день. У Донецьку непогана команда, тренер працює з ними впродовж довгого часу. У нас же гра абсолютно не виходила. Я, перш за все, звинувачую себе, розбираюся, де припустився помилок в підготовці, тренувальному процесі. Можливо, в складі на гру. Потрібна відверта розмова з хлопцями, для мене важливо знати, як вони мислять. А не просто, щоб вони сліпо виконували установку тренера.

Світлана ПОЛЯКОВА.

М'яч у спідниці

У вівторок, 15 грудня, у швейцарському Ньоні відбулося жеребкування першої стадії відбірних турнірів Євро-2011 серед дівчачих та юнацьких збірних. Про своїх суперниць дізналися й українки.

Наші 17-річні футболістки восени змагатимуться у сьомій групі. На них очікують двобої з Шотландією, Румунією та господарем турніру — Австрією. До еліт-раунду кваліфікуються переможці від кожного з десяти квартетів і п'ять найкращих других команд. На наступному етапі до них приєднається Німеччина — переможець двох стартових чемпіонатів континенту. Вирішальні баталії Євро-2011 (WU-17) відбудуться в червні в Ньоні.

Стартові відбірні іспити для наших 19-річних дівчат пройдуть у Болгарії. Саме там у вересні наступного року з'ясовуватимуть стосунки збірні з десятої групи, куди, окрім господарок і українок, потрапили ісландки та ізраїльтянки. До другої стадії потраплять по двоє переможців від кожного з 11 квартетів, а також найкращий третій колектив. За право потрапити до фінального турніру Євро-2011 (WU-19) в еліт-раунді разом з 23-ма іншими збірними сперечатиметься фаворит — Німеччина. Доля титулу вирішуватиметься в Італії з 30 травня по 11 червня.

Євро-2011 (WU-17). Перший раунд відбору (Австрія)

Група 7. Україна, Шотландія, Австрія, Румунія.

Євро-2011 (WU-19). Перший раунд відбору (11 — 16 вересня, Болгарія)

Група 10. Україна, Ісландія, Болгарія, Ізраїль.

А наступного дня відбулося жеребкування другого раунду кваліфікації Євро-2010 серед 17-річних футболісток. Своїх суперників отримали й українські дівчата, які восени впевнено подолали стартовий етап відбору.

За путівку до фінальної стадії Євро-2010 (WU-17) підопічні Миколи Лисенка змагатимуться на очах у власних вболівальників. Навесні наша країна прийматиме турнір другого раунду в третій групі, де також гратимуть збірні Швеції, Ірландії та Польщі. Боротьбу за нагороди континентальної першості продовжать лише переможці кожного з чотирьох квартетів. Вирішальні баталії пройдуть у Ньоні на стадіоні «Коловре» з 22 по 26 червня.

Євро-2010 (U-17). Другий раунд відбору (Україна)

Група 1. Англія, Голландія, Сербія, Італія.
Група 2. Швейцарія, Іспанія, Бельгія, Данія.
Група 3. Україна, Швеція, Ірландія, Польща.
Група 4. Австрія, Норвегія, Німеччина, Фінляндія.

«КАРПАТИ» (ЛЬВІВ) — 7 МІСЦЕ

СТАНЦІЯ НА ГОРИЗОНТІ

Багато води сплило з того часу, коли уродженець Кривого Рогу Петро Димінський задекларував мету: зробити із львівських «Карпат» «народну команду Західної України». Занадто багато — років з десять відтоді минуло. Виходячи з тих планів, львівські фани вже повинні були б підтримувати свою команду в матчах з «Барселоною», «Міланом» та іншими «монстрами». Втім, нині цей проект — лише станція на горизонті, шлях до якої видається нескінченним.

ОПТИМАЛЬНИЙ СКЛАД

Нині «Карпати» — команда середнього рівня без натяку на прогрес. Так, бувають інколи — кращі часи, інколи гірші, але, загалом, не змінюється нічого. Втім, як це не змінюється?! Якщо раніше обличчям команди були Стронцицький, Чижевський, Євтушок, Зуб, Покладок, то нині — донеччани Ощипко, Кожанов, Федецький, серби Тубич та Милошевич, нігерієць Годвін. Натомість місцевий талант, Ігор Худоб'як, перестав прогресувати, поступово перетворюючись на «першого хлопця на селі». З підготовкою молодих кадрів ситуація начебто непогана — львівські дублери впевнено лідирують у чемпіонаті, а з іншого боку, Олег Кононов на запитання: «Кого з молодих залучатимете до основи», — відповідає загальною фразою: «Сподіваюся, що хлопці й надалі прогресуватимуть».

З приводу кадрової політики теж великі питання. По-перше, орендна практика. Маючи свою непогану дитячу школу — «Карпати», запрошують до своїх лав гравців, які стали на ноги в донецькому «Шахтарі». По-друге, повернення до Львова Батисти — футболіста, рівень якого не відповідає рівню навіть нинішніх «Карпат». Футболіста, від «втрати» якого не постраждав навіть азейбарджанський «Баки».

Та перейдемо від лірики безпосередньо до футболу. Попри критику, вважаю, що перше коло львів'яни відіграли мало не на межі свого потенціалу, адже погодьтеся, що перша п'ятірка команд сильніша за «Карпати» і за кадровим потенціалом і за фінансовим. А ось серед собі рівних підопічні Кононова — в лідерах.

Календар у «левів» на початку чемпіонату був неймовірно важким: «Ворскла» (в), «Метадон» (д), «Металіст» (в). Але львів'яни доволі пристойно вийшли зі скрутного становища — чотири очка з дев'яти можливих. До того ж, у програному в Харкові матчі вже на 12-й хвилині вилучили Ткачука. В подальшому «Карпати» виступали досить рівно за двома винятками. Перший — два провальні виїзні матчі проти «Дніпра» та «Шахтаря» (загальний рахунок — 1:8), другий — втрата очок у домашньому матчі з явно слабкішим «Іллічівцем». Супроводом цих поєдинків можна вважати фразу Олега Кононова, сказану після матчу з «Дніпром»: «Ми граємо й гратимемо в атакуючий футбол!». І це істина. Нинішні «Карпати» — колектив, який хоче грати «першим номером», але через брак сильних захисників інколи пропускає більше, ніж забиває.

Батисту повернули.

Щодо персоналій, то вдалою першу половину чемпіонату може назвати для себе Артем Федецький (хлопця вже давно потрібно випробувати в збірній), Денис Кожанов та Сергій Кузнецов. А ось Андрій Ткачук, для якого цей сезон мав стати визначальним, втратив місце в основному складі, поступившись нігерійцю Годвіну.

Чи варто очікувати від львівської команди дива у вигляді боротьби за Лігу Європи? Навряд чи. Збереження нинішньої позиції — вже крок уперед. Питання в іншому: чи здатен львівський клуб хоча б у наступні років п'ять скласти конкуренцію першій п'ятірці й підвищити свій статус, спочатку — як клубу? Запитувати треба в пана Димінського. Втім, є великий ризик наразитися на стандартні відповіді про те, що хтось заважає, про поступовість руху до великої мети, про світову кризу, врешті-решт, яка перешкоджає цьому руху.

Олександр ОЗІРНИЙ.

Відверто

Олег КОНОНОВ:

ЗАВДАННЯ НА ЧЕМПІОНАТ — ЛІГА ЄВРОПИ!

Один із наймолодших тренерів прем'єр-ліги Олег Кононов поділився враженнями від виступу своєї команди у першому колі.

— Початок чемпіонату виявився для «Карпат» дещо нервовим. Справа в тім, що під час передсезонної підготовки через травми «випало» багато гравців основного складу. І дуже добре, що футболісти, які на той момент не грали, змогли їх успішно замінити.

— Якщо б «Карпати» не втратили домашні очки із запорізьким «Металургом», «Іллічівцем», то завершили б першу частину в п'ятірці найкращих. Загалом, ви задоволені виступами своїх підопічних?

— У принципі, задоволений і, перш за все, грою команди. Найголовніше, що хлопці вірять в себе і намагаються удосконалюватися. А все інше — робочі моменти. В деяких матчах ми втрачали «домашні» очки, намагаючись на виїзді їх повернути.

— Перед початком сезону новачком став, фактично, Артем Федецький, повернулися Андрій Тлумак, Роша Батиста, який в перших матчах почав забивати, а потім у нього збився «приціл».

— Універсальний гравець Артем Федецький одразу влився в наш колектив і став одним із лідерів та найкращим бомбардиром команди. До капітана команди Андрія Тлумака, який перше коло відіграв без жодної заміни, претензій також немає. Якби Батиста брав участь у передсезонних зборах, то він би показав ще кращі результати. Разом з тим, не можу сказати, що Роша погано відіграв у цьому сезоні, й сподіваюсь, що наступного року він гратиме краще.

— Які з матчів «Карпат» можете віднести до активу, а які — до пасиву команди?

— Загалом, всі матчі були рівними. Неприємні спогади залишились лише після поразок з великим рахунком від «Дніпра» та «Шахтаря».

— Сьоме місце на проміжному фініші «Карпат» відповідає нинішньому рівню команди, чи «зелено-білі» могли розташуватися й вище в турнірній таблиці?

— Команди, які посіли з четвертого по сьоме місця, розділяє невелика кількість очок, і «Карпати» могли на даному етапі показати ще кращий результат. Якби в деяких домашніх матчах досягли максимальних результатів, то можна було б розраховувати й на четверте місце. На весняну частину чемпіонату завдання «Карпат» залишається незмінним — потрапити до Ліги Європи.

— Настав зимовий антракт. Щось можете розповісти про кадрові зміни в «Карпатах»?

— Поки що все залишається незмінним — ніхто не прийшов і ніхто не пішов.

— Чи плануєте під час міжсезоння підсилити певні позиції команди?

— Наразі ніякі варіанти не розглядаються. Якщо будуть серйозні кандидатури — повернемося до цього питання. Вважаю, що в «Карпатах» нині конкуренція за місце в основному складі достатня.

— Уболівальники сподіваються побачити навесні в основному складі «Карпат» і гравців найближчого резерву «зелено-білих», який лідирує в першості молодіжних команд.

— Розраховую на те, що молоді футболісти не зупиняться. Велику групу молоді ми плануємо взяти на тренувальні збори, після чого й вирішуватимемо, кого переводити до «основи».

— Арбітри найчастіше (по чотири рази) показували червоні картки гравцям «Карпат» та запорізького «Металурга»…

— Вилучення були різні, але всі — після

ігрової боротьби, за винятком одного з двох вилучень Самсона Годвіна. Червоні картки свідчать про те, що ми боремося з першої до останньої хвилини.

— Де проходитиме підготовка «Карпат» до другої частини сезону?

— Відпустка в чемпіонаті для футболістів «Карпат» триватиме до 9 січня. Після проходження медогляду й тестувань гравці «Карпат» тренуватимуться у Львові. Заплановано два закордонні тренувальні збори, місця проведення яких будуть затверджені найближчим часом. А от терміни тренувальних зборів уже відомі: перший збір пройде з 16 по 30 січня, а другий — з 6 по 20 лютого. Після повернення до Львова «Карпати» в рідному місті готуватимуться до першого офіційного матчу нового року.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

Цифри і факти

7 місце

	І	В	Н	П	М	О
Всього:	**16**	**6**	**6**	**4**	**25-21**	**24**
Вдома:	7	4	3	0	18-7	15
Виїзд:	9	2	3	4	7-14	9

Середній вік: 25 років

Стрільці: 8 (по 5 — Кузнецов, Федецький, 4 — Худоб'як, по 3 — Батиста, Кожанов, по 2 — Голодюк, Зеньов, 1 — Ощипко).

Хет-трики: 0.

Дублі: 2 (Худоб'як, Батиста).

РОЗГРОМНІ ПЕРЕМОГИ

Вони здобували: 2 («Оболонь» — 5:0, «Зоря» — 4:0).

Над ними здобували: 2 («Шахтар» — 5:1, «Дніпро» — 3:0).

ШТРАФНИКИ

Попередження: 28 (4 — Федецький, по 3 — Голодюк, Мілошевич, по 2 — Годвін, Кашчелан, Кожанов, Кузнецов, Ощипко, Тубич, Худоб'як, по 1 — Тлумак, Кополовець, Ткачук, Петрівський).

Вилучення: 4 (2 — Годвін, по 1 — Петрівський, Ткачук).

ПЕНАЛЬТІ

Вони били (забили): 3 (1).

Їм били (забили): 5 (5).

Командний коефіцієнт чесної гри: 7,203

ФК Львів

НАРЕШТІ, З ЛЕГІОНЕРОМ … ТРЕНЕРОМ

Після несподіваної відставки Ігоря Яворського, головного тренера «синьо-золотих левів», львівський однойменний футбольний клуб з дев'ятого листопада залишався без керманича. Під керівництвом Яворського команда демонструвала непогану гру й досягала хороших результатів (друге місце в першій лізі), але «за взаємною згодою сторін» Ігор Петрович залишив своїх підопічних. Футболісти офіційно перебували у відпустці, але ті спортсмени, хто бажав підтримувати ігрову форму, тренувалися самостійно в тренажерних залах. Як каже один із гравців команди, «занять не буває багато, тому підтримувати фізичну готовність до сезону необхідно. Шкода, що займаємось без нагляду тренера, але…»

Керівництво клубу продовжувало шукати відповідну кандидатуру на тренерський пост номер один команди рідного міста. Івано франківець Роман Григорчук навіть побував у Добромилі, де познайомився з інфраструктурою клубу. Але сорокачотирьохрічний фахівець восьмого грудня домовився із запорізьким «Металургом», і ФК «Львів» відійшов у забуття.

Тож пошуки тривали. ЗМІ «світили» такі особистості тренерського корпусу, як поляк Єжи Енгель та словак Ян Коціан. Але це були віртуальні претенденти. Бо філософія ФК «Львів» скерована у бік українізації. До когорти професіонала високого рівня «делегували» Семена Альтмана, В'ячеслава Грозного і навіть Юрія Дячука-Ставицького, який першим не полінився нанести візит на батьківщину Юрія Кіндзерського в Добромиль (переглянув матч ФК «Львів» — «Кримтеплиця»), аби себе «засвітити».

Та 17 грудня таки з'явилася інформація, що головним тренером ФК «Львів» працюватиме легіонер, литовець Альгімантас Любінскас. Офіційне представлення львівським футболістам екс-наставника національної команди Литви відбулося в неділю, 20 грудня. Президент клубу Юрій Кіндзерський познайомив гравців команди з новим головним тренером на спортивній базі «Княжа Арена» в смт. Щасливе, де «синьо-золоті» перебувають на своєму першому тренувальному зборі.

Контракт із 58-річним керманичем, який в Києві закінчує курси для отримання тренерської ліцензії диплом-PRO, підписано терміном на півтора року. Як сказав новий тренер в інтерв'ю, «часу на зволікання немає. Завдання для ФК «Львів» незмінне — з наступного сезону виступати в прем'єр-лізі». Але до роботи з львівськими хлопцями литовський фахівець приступить в перші дні січня наступного року.

ФК «Львів» тренуватиметься в Щасливому до 26 грудня. Далі, з 10 по 24 січня, львів'яни проведуть традиційний збір у Молодіжному на базі «Кримтеплиці», а на початку лютого вирушать до Туреччини.

Олександр ПАУК.
Фото Євгена КРАВСА.

Наша довідка

Альгімантас Любінскас. Народився 4 жовтня 1951 року в місті Кибартає. Виступав за команду «Жальгіріс» (Вільнюс) 1973/1976 рр. Тренував команди: «Жальгіріс» (Вільнюс) 1983/1985 рр. (став наймолодшим тренером команди вищої ліги СРСР), «Абакані» (Бангладеш) 1988 р., національну команду Литви, з січня 1992 р. до березня 1995 р. і з березня 2003 р. до червня 2008 р. (Заслугою Любінскаса залишаються дві перемоги у відбірних матчах чемпіонатів Європи над …українцями: у 1994 р. — у Києві й 2007 р. в Каунасі — по 2:0.), «Кареда» (Шяуляй, Литва) 1996/1998 рр. (вивів у чемпіони країни), «Ягеллонія» (Б'ялисток, Польща) 1998/1999 рр. та молодіжну команду Литви 2002/2003 рр.

Футзал

У СВЯТО МІЛІЦІЇ РАДІЛИ ПОДАТКІВЦІ

Команда податківців з міні-футболу обіграла команду МВС України з блискучим результатом — 4:0.

З чудовим рахунком — 4:0 — перемогли податківці в товариській зустрічі збірних команд з міні-футболу Державної податкової служби України та Міністерства внутрішніх справ України, яка відбулася 16 грудня 2009 року в приміщенні Спортивного комплексу Київського політехнічного інституту. Цей матч було присвячено до Дня міліції.

За команду ДПС України вболівали голова ДПА України Сергій Буряк, перший заступник голови — начальник податкової міліції України Владислав Бухарєв, перші заступники голови ДПА України Вадим Кайзерман та Олександр Буханевич, заступник голови ДПА України Василь Ткачук, начальник Головного управління податкової міліції ДПА України Геннадій Лісовий. МВС України представляв заступник міністра внутрішніх справ України, начальник кримінальної міліції Володимир Євдокимов та інші посадові особи.

— Матч був напружений та цікавий. Ми побачили динамічну, блискучу гру. Команди показали високу майстерність володіння м`ячем, але податківці продемонстрували вищий клас і стали переможцями, — зазначив голова ДПА України Сергій Буряк.

На матчі був присутній віцепрезидент Української футбольної прем`єр-ліги Олександр Єфремов, який високо оцінив рівень гри команд.

До речі, збірна команда податкової міліції України з міні-футболу має міжнародний досвід перемог. 26 листопада 2009 року вона перемогла на 15 ювілейному чемпіонаті світу серед правоохоронних органів в категорії Silver Cup, який проходив у Ломмелі (Бельгія).

Оцінюючи матч, керівник збірної команди податкової міліції України, перший заступник голови — начальник податкової міліції ДПА в Донецькій області, генерал-майор податкової міліції Сергій Загоруля відзначив, що в команди податківців був досить сильний титулований суперник, і гра була драматично-напруженою. Гравці показали високий професійний рівень і здобули заслужену та важливу перемогу.

Треба зазначити, що податкова міліція демонструє високі результати не тільки у футболі, а й у повсякденній роботі. Про це свідчать підсумки 11 місяців 2009 року. За цей період забезпечено надходження до бюджету коштів на суму 3,2 млрд. грн., попереджено 7,3 млрд. грн. незаконного відшкодування з бюджету податку на додану вартість. Із викритих 20,7 тис. тяжких злочинів у сфері економіки держави 4,4 тис. виявлено податковою міліцією. Викрито 2128 злочинів — ухилення від сплати податків, з яких 2063 або 97,0 відсотків — ухилення в особливо великих розмірах.

Новини

СТАЛЬ

Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко обіцяє надати допомогу футбольному клубу з Луганської області. Про це вона заявила в Алчевську, відповідаючи на прохання вболівальників футбольної команди посприяти й надати клубу фінансову допомогу. «Я думаю, що ми обговоримо це разом із нашими партнерами і зробимо все можливе, щоб жила, процвітала, фінансувалася й перемагала ваша команда», — сказала Тимошенко. Нагадаю, що «Сталь» наразі переживає непрості часи. Після першого кола команда посідає четверте місце, всього на очко відстаючи від другого, яке надає право підвищитись у класі.

НИВА

Так вже склалося, що через фінансові негаразди «Ниву» цілком можна вважати найпроблемнішою командою першої ліги. Поруч на шпальтах нашої газети надруковано інтерв'ю з тренером тернопільської «Ниви» Віктором Івановичем Ряшком, яке він дав «УФ» в середині минулого тижня. В ньому він говорив, що до 20 грудня доля професійної футбольної команди Тернопільщини має, нарешті, вирішитись, адже планувалась зустріч президента клубу, владних структур і можливих інвесторів. Як заявив напередодні нашій газеті Віктор Ряшко, «така зустріч ще не відбулась, та ситуація буде вирішена наприкінці цього тижня. Надія є, точніше, вона все ще жевріє. Конкретики в цьому питанні як не було, так і, на жаль, немає. Додати більше немає чого». Тож питання «бути чи не бути?» залишається відкритим, а нам залишається лише вірити, що проблеми клубу з такою багатою історією не залишаться непоміченими людьми, які мають можливість підтримати «Ниву» в такий важкий час.

ГЕЛІОС

Раніше «УФ» повідомляв, що підготовку «сонячні» почнуть 17 грудня, але через сильні морози та сніг, які заполонили Україну (до речі, жарт на цю тему: зима в Україну, як завжди, прийшла несподівано – у грудні… — ***Авт.***), в наміченний термін підопічні Сергія Кандаурова працювати не розпочали. Втім, команда все ж зібралась. Підготовку футболісти почали вже наступного дня. При цьому в неї знову довелося вносити корективи: раніше заплановані заняття на відкритому повітрі замінили тренуваннями в залі. З понеділка футболісти вийшли на вулицю, де й продовжують перший етап підготовки. Важко навіть уявити, як їм це вдається за такої погоди… Втім, цей етап триватиме до 29 грудня, після чого команда отримає вихідні.

ПФЛ

17 грудня 2009 року на засіданні Центральної ради ПФЛ було затверджено календар ігор другого кола в першій лізі. Команди відновлять змагання 11 березня. В цей день буде зіграно перенесені матчі другого туру ФК «Харків» — «Прикарпаття» та третього туру — «Динамо-2» — «Кримтеплиця». Два останні тури першості пройдуть п'ятого та 10 червня.

Підготував Анатолій ВОЛКОВ.

«НИВА» (ТЕРНОПІЛЬ) — 16 МІСЦЕ

НЕ ДЕБЮТАНТ, АЛЕ НОВАЧОК

Команда з фінансами і без них — це, по-одеськи кажучи, дві великі різниці. Так само «дві великі різниці» — дві «Ниви»: команда зразка минулого сезону, коли стояло завдання підвищитися в класі, і цьогорічна, невмотивована ні фінансово, ні змагально. І хоча тренер та ударний кулак лишилися незмінними, зараз ми маємо не лідера з чіткою метою та вірою в майбутнє, а одну з найпроблемніших команд країни другого за рангом дивізіону.

Можна багато говорити про склад команди, аналізувати причини ігрових невдач та потенціал нинішнього колективу. Але, передовсім, для існування самобутнього клубу потрібно, щоб стабілізувалося фінансове становище.

Загроза фінансового краху з особливою силою замаячіла перед «Нивою» в жовтні. Другого числа дисциплінарний комітет навіть забрав у й без того небагатої турнірними здобутками команди троє очок. Упродовж цілого місяця тривала епопея з виплатою заявкового внеску. Цього ж місяця до Тернополя вирушив президент ПФЛ Святослав Сирота. Там він зустрівся із місцевими чиновниками, бізнесовими структурами та керівниками клубу. Обговорювалися питання існування «Ниви». Тоді клуб відстояли, але чи надовго? Весна принесе нові витрати, а джерел фінансування так само обмаль.

Поки ж поговоримо про осінь. На жаль, і тут позитиву небагато. Очок у команди й так негусто, а тут іще й втрата поза полем трьох чесно зароблених залікових пунктів. Внизу — «Прикарпаття», в якого 8 очок, і ФК «Харків» з двома. У обох конкурентів, до того ж, є гра в запасі. До рятівного 15 місця — прірва у 10 очок. Як «кувався» такий результат? Послідовно і цілком логічно. Уже в першому турі «Нива» отримала домашнього ляпаса від ще розпашілих після прем'єр лігових змагань добромильських львів'ян — 0:4. За календарем в наступному турі тернополян чекав виїзд до фаворита турніру — в Севастополь, і єдиним радісним моментом того матчу був гол Романа Романчука, який став першим для «Ниви» після підвищення в статусі (автор гола, до речі, восени вже не грав). Не забарилося й перше очко — втратою. Здобувши перший (і, як виявилося, єдиний) заліковий пункт у Бурштині (маються на увазі виїзні поєдинки), тернополяни у двох домашніх матчах поспіль поступалися, пропускаючи єдиний гол наприкінці зустрічі. У матчі з «Динамо-2» на базі киян тернополяни могли здобути й першу перемогу, але дубль Рибалки змусив їх повертатися зовсім без очок. Але вже в наступному матчі — принциповому сусідському протистоянні із «Прикарпаттям», гол Павла Малого таки приніс «Ниві» першу в сезоні перемогу. «Гойдалки» продовжилися й надалі: „сухий" розгром в Олександрії — виграш у два м'ячі вдома в «Дністра» (єдиний з не мінімальним рахунком у сезоні!) — важка гра і поразка в Луцьку. Останню свою перемогу тернополяни здобули вдома над експрем'єр-ліговим «Харковом». Далі були дві мінімальні поразки і дострокова відпустка через карантин.

ДОСЬЄ «УФ»

Команду засновано 1978 року.

До 1981 року базувалася в Підгайцях, потім — у Бережанах, а з 1985-го — в Тернополі.

Переможець першості УРСР серед КФК 1982.

Срібний призер другої ліги 1987, бронзовий — 1989.

У сезоні 1992 дебютувала в чемпіонатах України (вища ліга).

У вищій лізі — 10 сезонів (1992-01).

Найвище досягнення: сьоме місце (1994, 1998).

У першій лізі — другий сезон (2001/02 і від 2009).

Найвище досягнення: 18 місце (2002).

У другій лізі — сім сезонів (2002-09).

Переможець групи «А» другої ліги 2009.

Срібний призер групи «А» другої ліги 2008.

Гравці — переможці міжнародних турнірів: Василь Чорний (переможець Універсіади 2009).

Хто грав за «Ниву» в другій половині календарного 2009-го? Після того, як ще наприкінці 2008-го з команди пішов Паньків, лишилася пара голкіперів — Вірковський — Ілющенков. Основним сезон починав Вірковський, який досить впевнено провів друге коло минулого сезону. Однак з кінця того чемпіонату потихеньку почали підтягувати до основи 19-річного Ілющенкова. Після домашнього краху з «Нафтовиком» Вірковський сів у запас, і сезон догравав молодий кіпер. А в запасі лишається ще один вихованець тернопільської воротарської школи — Руслан Мазур, який восени відсвяткував 18-річчя.

У обороні лише на старті сезону з'являлися досвідчені Вишняк із Трефиловським, у кар'єрі яких була й вища ліга. Вони із Гончаром, Чорним та ще кількома гравцями перестали грати за «Ниву» вже невдовзі після стартового фіаско зі «Львовом». Головне навантаження в обороні випало на Дручика, Боргуна, В'ячеслава Куянова, Лівицького та юного Романа Годованого. Тернополянам лишається тільки згадувати колишнього капітана й лідера оборони — Тараса Дурая. Оборонець нині грає в луганській «Зорі».

Проте відсутність колишніх лідерів зіграла й свою позитивну роль. Так, у команді вже немає Ворони, Саркіса, Суспіцина, зате все більше виходять на авансцену молоді лідери півзахисту. Найкращий бомбардир команди минулого сезону, 21-річний Павло Малий, забив у першому колі три м'ячі (разом із форвардом Подробахою цей хав — найкращий бомбардир команди). На рівні відіграв 20-річний Семенина, а справжнім відкриттям стала гра 19-річного Путраша. Будучи одним із лідерів команди в другій лізі, він не загубився і в першій. Схоже, знайшов себе колись вельми перспективний хав «Волині» Жерш. Справжньою знахідкою став 20-річний Максим Ковальчук, який минулого сезону грав за «Верес» та «Волинь». Встиг відзначитися дебютним голом «канонір» Захаревич, який цього року викликався в «молодіжку» й постійно грав у дублі столичного «Арсеналу». Став у нагоді й Беркита, який прийшов уже по ходу сезону з Бурштина. На тлі цих знахідок майже не грав, відомий виступами за «Борисфен» та низку інших клубів, Гончар, а «ветеран ветеранів» Гурка провів менше 10 матчів.

З чистими форвардами в «Ниви» були проблеми ще минулого сезону — основну масу м'ячів забили хавбеки (Малий, Ворона, Суспіцин, Семенина). Цього сезону немає не тільки двох із цих чотирьох голеадорів, а й номінальних нападників Теплого з Товкацьким. До того ж, присутні в команді форварди (Розман, Сокіл, Чорний) відіграли без зайвих м'ячів. Єдиний виняток — Анатолій Подробаха, який прийшов у Тернопіль із дніпродзержинської «Сталі». Він забив у першому колі тричі й міг би стати одноосібним найкращим бомбардиром, якби реалізував пенальті в матчі з «Нафтовиком». Ясна річ, Віктору Ряшку доведеться серйозно поламати голову в пошуках забивного форварда. Власне, це спільна проблема для абсолютної більшості вітчизняних команд.

Артур ВАЛЕРКО.

Відверто

Віктор РЯШКО:

СИТУАЦІЯ В КЛУБІ КРИТИЧНА

Готуючи це інтерв'ю, знав, що «Нива» переживає надскладні часи. Але сподівався, що тренер тернополян скаже радісним голосом: «Все в нас добре»! Натомість, почув наступне: «Надія помирає останньою»... Віктор Ряшко дав зрозуміти, що доля команди може вирішитись вже на цьому тижні, коли відбудеться зустріч тренера з президентом, владними структурами та підприємцями. Будемо тримати руку на пульсі і сподіватися на краще.

— Які враження від рівня першої ліги?

— Порівнюючи з другою лігою, рівень, звісно, вищий. До того ж, не сказав би, що в першій лізі існує така вже відчутна різниця між командами з вищої частини турнірної таблиці та аутсайдерами, до яких можна віднести й «Ниву». Інша справа, що втручається криза, від якої ми дуже потерпаємо.

— Яка наразі фінансова ситуація в клубі?

— Дуже погана, і щось передбачити не можу. Дуже великі борги перед командою...

— Тобто про підсилення колективу не може бути й мови?

— Само собою. Яке там підсилення...

— А відомо, хто точно покине команду?

— Поки що ми всі чекаємо, доки з командою проведуть розрахунки по заборгованості. Про міграцію поки що не думаємо.

— «Нива» здобула лише три перемоги й забила 10 м'ячів. Ви розраховували на більше, незважаючи на проблеми?

— Важко говорити про такі речі, адже не було змоги навіть провести повноцінні збори. Ми сиділи вдома. Тому доводилось робити ставку на футболістів, які не змогли працевлаштуватися. Були помилки в цій «селекції», адже футболісти, які приходили по ходу змагань, не виправдовували надії. Команда таким чином у нас постійно оновлюється на відсотків 80, адже ще в другій лізі після першого кола команду покинуло дуже багато виконавців. У першій лізі команда теж грала абсолютно оновленим складом. Вимушено оновленим. Чи могли ми виступити краще? Мабуть, десь ми й втратили необов'язкові очки, але брак досвіду моїх футболістів не дозволив їм досягти кращого результату.

— Ви вже мали розмову з президентом про перспективи команди?

— Цього тижня планується така розмова, але вона поки що відкладається. Наш президент сам не зможе тягти на собі такий хрест, тому сподіватимемось, що якісь приватні структури виявлять зацікавленість.

— Якщо фінансова ситуація все ж стабілізується, то чи може команда приємно здивувати вболівальників в ігровому плані у другому колі?

— Поки що треба просто вірити, що ситуація стабілізується. Час ще є, тому дуже б хотілося провести нормальні повноцінні збори. Надія помирає останньою.

— У команді чимало молоді й гравців середнього футбольного віку. Чи можна чекати від них прогресу вже в найближчий час?

— Справді, наша команда одна із наймолодших в першій лізі. Вони набувають такого необхідного досвіду й зростають. Є гравці, які помітно прогресують, і ними цікавляться інші команди, тому наша основна мета — зберегти перспективну молодь. Це зробити буде дуже важко, бо ситуація критична.

Анатолій ВОЛКОВ.

Цифри і факти

16 місце.

	І	В	Н	П	М	О
Всього:	**16**	**3**	**2**	**11**	**10-27**	**8**
Вдома:	9	3	1	5	5-12	(10)
Виїзд:	7	0	1	6	5-15	(1)*

* — Примітка. 2 жовтня ц.р. рішенням ДК ПФЛ «Ниву» було позбавлено трьох турнірних очок за «несплату ТОВ «Нива» Тернопіль другої частини заявкового внеску на участь у змаганнях сезону 2009/2010 років.

Гравці: 28 (по 16 — Жерш, Путраш; 15 — Семенина; 14 — Розман; по 13 — Боргун, В'яч.Куянов; по 12 — Дручик, Подробаха; по 11 — Ковальчук, Рябий; по 10 — Годований, Лівицький, Малий; по 9 — Беркита, Гурка, Ілющенков; по 8 — Вірковський, Захаревич, Сокіл; по 5 — Романчук, Скакун; по 4 — Вишняк, Гончар; по 2 — Віт.Куянов, Притуляк; по 1 — Корякін, Трефіловський, Чорний).

Середній вік: 23,3 року

Стрільці: 6 (по 3 — Малий, Подробаха; по 1 — Беркита, Захаревич, Романчук, Семенина).

Хет-трики: їхні — 0, їм — 1 (Саванчук «Нафтовик-Укрнафта»).

Дублі: їхні — 0, їм — 1 (Жабокрицький, ПФК «Севастополь»).

Розгромні перемоги

Вони здобували: 0.

Над ними здобували: 3 (ФК «Львів» — 0:4, ПФК «Олександрія» — 3:0, «Нафтовик-Укрнафта» — 0:4)

Штрафники

Попередження: 33 (5 — Боргун; по 4 — Дручик, Жерш; по 3 — В'яч. Куянов, Ковальчук; по 2 — Беркита, Вірковський, Подробаха, Путраш; по 1 — Вишняк, Гурка, Віт. Куянов, Лівицький, Романчук, Рябий).

Вилучення: 1 (В'яч. Куянов).

Пенальті

Вони били (забили): 3 (2). Забили: Романчук (ПФК «Севастополь»), Подробаха («Волині»). Не забив: Подробаха («Нафтовику-Укрнафті»).

Їм били (забили): 4 (4) — Федорчук (ФК «Львів»), Рибалка («Динамо-2»), Корольчук («Фенікс-Іллічівець»), Єрмак («Кримтеплиця»).

Командний коефіцієнт чесної гри: 7,3583.

Вадим ДЕОНАС:

МЕНЕ ЗАВЖДИ ВАБИЛА ОДЕСА

Продовження початок на 1 стор.

ШКАРПЕТКИ МЕНІ НІКОЛИ НЕ ПРАЛИ, І Я ЧУЖІ НЕ ПРАВ

— Доброго вечора, Вадиме. Ну, що, готові до мого «допиту»?

— Так, готовий! (Сміється. — ***Авт.***)

— Що ж, розпочнемо з давнього, але, мабуть, приємного: ви починали тренуватися в ДЮСШ «Чорноморця», а потім перебрались у київський спортінтернат. Хто став ініціатором переходу?

— Я, здається, був тоді у восьмому класі. Грав за одеситів у турнірі «Юність», і мене помітили київські селекціонери. В мене, взагалі, був тоді урожайний час на такі пропозиції. Запрошували в Дніпропетровськ, Львів і Київ. Столицю я вважав престижнішим варіантом, тому й вирішив переїхати саме туди. Рік довчився вдома, а 9 і 10 класи провів під орудою «динамівського» тренера Віталія Григоровича Хмельницького.

— За домівкою дуже сумували?

— Ну, сумував, звісно, але, за великим рахунком, сумувати було ніколи. До того ж, не варто думати, що нас не змушували вчитися. Вільного часу майже не було, тому й думав про сумне мало.

— Кажуть, що в інтернатах досить-таки розповсюдженим явищем була дідівщина...

— Мені в цьому плані пощастило. Так, старші трішки посміювались, але до дурниць не доходило. До нас ставились досить таки лояльно, й відповідно, коли я вже став старшим, то теж намагався «молодих» не ображати. Так, інколи за «другим» посилав, бо й сам колись за ним бігав. Але шкарпетки мені ніколи не прали, і я чужі не прав.

— Хтось із професійних футболістів навчався разом з вами?

— Ще в Одесі я навчався разом із Юрієм Селезньовим і Дмитром Парфеновим в одному класі. Коридзе й Мельников стали зірками українського міні-футболу. А в Києві зі мною навчались Дмитрулін, Паршин, Самойлов.

— Після інтернату ви повернулись додому в «Чорноморець». А були ще якісь варіанти?

— Після закінчення школи переді мною постало питання вступу до університету, й якраз в цей час тренер дубля одеситів Віталій Менделейович Сіднєв запросив мене і Коридзе грати в нього. Оскільки саме він був моїм дитячим тренером, то я не знехтував можливістю повернутися до рідної Одеси.

— А «Динамо» не намагалося залишити вас у себе? (*Тут потрібно зробити маленьке уточнення. Республіканське училище фізичної культури, в народі — київський спортінтернат, є одним із підрозділів динамівської системи підготовки футболістів.* — ***Авт.***).

— Я просто сам дуже хотів в Одесу. Там моя сім'я, друзі...

— У першому сезоні ви відіграли тільки п'ять матчів за другу команду «Чорноморця». Кому програвали конкуренцію?

— Юрію Нікітенку! Йому довіряли і постійно ставили в склад, а тут приїхав якийсь хлопчик із Києва... Але тренери мені говорили, що мій час ще настане, потрібно просто працювати й доводити своє право грати.

— А як вам взагалі дався перехід із дитячого футболу в дорослий?

— Дуже спокійно. Я знав багатьох гравців команди ще з ДЮСШ, тому з цим проблем не було. А навантаження... Ну, теж пережив, звик, і досі легко витримую фізичні навантаження. Важко мені було, коли потрапив до першої команди.

— А чому багато молодих гравців на цьому етапі все ж губляться і не можуть його подолати?

— У кожного свої причини. Хтось робить ставку на навчання, а комусь заважає свобода, яку отримують в дорослому футболі. З'являються гроші, друзі, правильні й неправильні... Хтось один раз спіткнувся — його підтримали, а когось, навпаки, — підштовхнули. І завтра на його місці вже хтось інший.

— Ваш дебют в основі «Чорноморця» відбувся в 1994 році в матчі проти «Кременя». Пам'ятаєте, як це було?

— Так, це був кубковий матч, взимку. Що я міг відчувати, окрім щастя і переживань?!

— Перший гол у вищій ви пропустили в матчі проти «Кривбасу». Дуже хвилювались? (*Цікаво, що Вадим вийшов на заміну за рахунку 4:0 на користь його команди, а вже через 18 хвилин на табло було 4:2. Але, врешті-решт, обійшлося.* —***Авт.***).

— Я переживав, але так, щоб впадати в паніку, то ні. Просто, теоретично, воротар може взяти будь-який м'яч, тому й треба аналізувати й розбиратися в помилках, а не хвилюватись. Треба постійно йти вперед.

— А що Буряк після матчу сказав? Не сварився?

— Не пам'ятаю вже. Найкрасивіше у футболі — рахунок на табло. Це й запам'ятав! (Сміється). ***Авт.***)

— Ви перебували «за спиною» у такого авторитетного воротаря, як Олег Суслов. На якому рівні у вас із ним було спілкування?

— Він справді був легендою нашого футболу. Перший воротар одеситів часів незалежності, перший воротар збірної. Потім він став чемпіоном Австрії у складі «Зальцбурга». Олег постійно доводив, що він класний голкіпер. А ставився до мене він дуже добре, я міг звернутися з будь-яким питанням і почути коректну відповідь. Його любили й цінували як гравця і людину всі. Олег Суслов був справді сильнішим за мене. (Сміється.— ***Авт.***)

— Окрім Суслова, в команді було багато харизматичних футболістів: Жабченко, Гусейнов, Букель. З кимось із тієї команди підтримуєте стосунки?

ДО РОСІЇ ПОЇХАВ ЗА ГРОШИМА

— Ну, тоді ми більше спілкувались серед молоді, адже в команді були Юрій Селезньов, Васильков, Козакевич, Мусолітін, Парфенов. До речі, Селезньов — мій кум, дружимо сім'ями.

— Чому одесити, маючи такий склад, так і не змогли стати чемпіонами України?

— Не знаю, команда в нас була хороша. Просто «Динамо» диктувало свої умови в чемпіонаті, будучи найсильнішою командою. Хоча, ми їх і обігравали, Жабченко двічі забивав.

— З перервами ви грали за «Чорноморець» до 1999 року. Весь цей час були в Одесі на контракті, а в «Прикарпаття», «Миколаїв» і ЦСКА йшли на правах оренди?

— Саме так. Буряк мені сказав, що немає сенсу сидіти на лаві, тому й віддавали мене в оренду. Хоча, можливо, мені треба було певний час і пересидіти в Одесі та доводити своє право грати в «Чорноморці».

— Тобто, граючи у цих трьох клубах, вам не вдалося переконати тренерів одеситів, що варті грати в Одесі?

— Не знаю, я старався. А чому не пішли справи в орендах — інше питання. Мабуть, дещо неправильно себе поводив, хоча в Миколаєві в мене непогано все складалось.

— Щось цікаве з івано-франківського періоду можете згадати?

— Цікаве... (Роздумує. — ***Авт.***). Моїм тренером там був Юрченко, якого я пам'ятав ще з часів «Чорноморця». Я йому практично м'ячі подавав, а тут на «Ви» довелось звертатися. До речі, і Пучкова, нинішнього тренера «Таврії», я прекрасно пам'ятаю як гравця «Чорноморця».

— В Івано-Франківську ви зіграли тільки три матчі. Шансів пробитися в основу чи залишитись і надалі в команді не було?

— Я хотів грати, але не хотів залишатися в Івано-Франківську, мене завжди вабила Одеса, і я хотів грати тільки там, адже із самого дитинства про це мріяв і вболівав за «Чорноморець».

— До речі, «Прикарпаття» вдома не програло жодного матчу. Завдяки чому?

— У першу чергу, завдяки Юрченку. Йому вдалося зібрати досить непоганий колектив, знайти персональний підхід до кожного гравця. Справді, ми тоді багато галасу наробили в чемпіонаті: зіграли в Києві унічию, виграли вдома у «Чорноморця».

— У другому колі ви перейшли до «Миколаєва», який тренував покійний Кучеревський. Які спогади від роботи з такою визначною фігурою?

— Про Мефодійовича у мене найкращі і найтепліші спогади. Це був дуже інтелектуальний, коректний тренер, любив пожартувати. Це — особистість! Я коли прийшов у «Миколаїв», то дивився на нього — й не міг повірити, адже людина приводила «Дніпро» до чемпіонства, тренувала олімпійську збірну Росії, і, в той же час, він залишався звичайною людиною. Він ніколи не відмовляв у пораді чи розмові. Мені було легко з ним працювати. Пам'ятаю, він постійно читав якісь тренерські брошури англійською та німецькою мовами, шукав щось нове, у нас завжди був дуже цікавий тренувальний процес.

— У команді було чотири воротарі й усі за сезон хоча б один матч, та зіграли. В принципі, коли в команді немає «кістяка», то можна подумати, що там повний безлад. А з іншого боку, таке прізвище, як Кучеревський, і слово «безлад» звучать не дуже гармонійно...

— Безлад, можливо, й був, але йшов не від тренера, а від керівництва команди, власників. Вони дуже любили футбол і хотіли допомогти, але люди були не настільки багатими, а футбол — така річ, яка завжди вимагає грошей.

— Ви ніколи не стикалися із ситуацією, коли люди, які працюють у структурі певного клубу, вирішують, в першу чергу, свої особисті проблеми за рахунок футболу?

— Я впевнений, що такі люди є, і через це футбол лише страждає, але буває таке, що просто закінчуються гроші. Футбол неможливо розлюбити, але що людині потім залишається робити? В неї з'являються свої проблеми, а тягнути за собою ще й футбол вони не в силі. А, взагалі, ми нашим бізнесменам маємо низько вклонитися за те, що вони вкладають гроші у футбол.

— Шанси залишитись у вищій були?

— Звісно. У нас тоді ще й непоганий фініш вийшов, ми обіграли «Шахтар» на виїзді, але наша доля залежала не лише від нас, тому й не вдалось «вижити».

— Вас повернули в Одесу. Склад у команди був нібито не слабкий, і тренером залишився працювати Буряк. Але — лише сьоме місце. Чому?

— Це був комплекс проблем. Наскільки я пам'ятаю, Буряк зробив ставку на молодь. Мабуть, досвіду й бракувало. Були гарячі очі, а не було холодної голови. (Сміється). ***Авт.***)

— Пам'ятаєте, був у команді такий собі Геннадій Щекотилін, якому видавали купу авансів, а він в підсумку так і не заграв?

— Я знав його дуже добре, ми разом тренувалися ще в дитинстві. А те, чому він так і не заграв, знає лише він, я не маю права його судити.

— Вас після цього сезону (96/97) відправили в ЦСКА-2, яке грало в першій лізі, а потім знову повернули до Одеси. «Чорноморець» тонув і в підсумку таки потонув під керівництвом того ж Буряка. Склад, звісно, був уже не той, але все одно, чому команда, яка ще кілька років тому була законодавцем моди в українському футболі, вилетіла?

— Так-так-так...Треба згадувати... Це я тоді повернувся з ЦСКА, відслужив у армії... Та, я вже й не пам'ятаю! Знаю, що хлопці дуже старалися і прагнули боротися до кінця.

— Команду прийняв Голоколосов і досить легко повернув її до вищої ліги. А ви відправились в тульський «Арсенал», який тренував Кучеревський. Євген Мефодійович сам вас покликав?

— Ми з Кучеревським постійно підтримували хороші стосунки, а в Одесі тоді розпочались фінансові проблеми. А я... Поїхав за грошима, можна так сказати (Вадим усміхається. Усмішка, як на мене, із розряду «не сваріться, я хороший». — ***Авт.***). Я саме одружився у 1998 році, а в «Чорноморця» почалася чорна смуга, там була незрозуміла ситуація із фінансуванням. Але ж і їхав я не до кого-небудь, а до Мефодійовича!

— Це було 11 років тому, тож я не посоромлюсь запитати: скільки ви тоді отримували?

— Близько трьох тисяч доларів, якщо я не помиляюсь.

— Слухайте, я й сам поїхав би...

— Ото ж бо!

БУРЯК ВИЙШОВ: НА П'ЯТАЧКУ ОДНОГО ОБІГРАВ, ІНШОГО, КОРПУС ПОСТАВИВ…

— Ми, власне, можемо перейти до російського етапу вашої кар'єри: перед командою ставилось завдання виходу до вищої ліги чемпіонату Росії, але потім виникли проблеми із грошима. Кучеревський пішов, а замість нього прийшов Буряк. Стиль гри команди дуже змінився?

— Буряк більше уваги приділяв нашому фізичному стану, хоча й тактикою не ігнорував. Мені, взагалі, упродовж всього життя дуже щастило з тренерами, а Буряку я особливо вдячний, адже саме він свого часу забрав мене з дубля «Чорноморця» в першу команду і надав шанс проявити себе. Справа там була в керівництві — ніяк не могли визначитись: хочуть вони нас фінансувати чи ні. Перед нами була заборгованість по зарплаті. До речі, Леонід Йосипович й тоді дуже правильно й принципово повівся щодо футболістів: він заявив президенту, що той має погасити заборгованість перед гравцями, або він відмовиться очолювати колектив. Тоді він виступив на боці футболістів, а це, повірте, дуже цінується.

— Що взагалі можете сказати про Буряка, як про тренера, адже, за великим рахунком, у нього вийшло тільки в двох командах: «Чорноморці» й тернопільській «Ниві»?

— Я тоді був ще досить молодим, тому оцінювати об'єктивно ситуацію не вмів. Думаю, ми, його підопічні, були не такими професіоналами, як би того хотілося Буряку. Він м'яка й інтелігентна людина, а ми, мабуть, були трохи не такими.

— На голову тренеру залазили?

— Ні! Буряк гравцям такого не міг дозволити. Це було просто неможливим.

— Ви самі говорили, що «Арсенал» здав позиції в чемпіонаті тому, що мав проблеми з фінансуванням. А судді не тисли? Як складалося в першому дивізіоні з арбітражем?

— З висоти прожитих років (*сміється*. — **Авт.**) скажу, що арбітр може впливати на гру до певного моменту, але ж голи він не забиває! Якщо команда має характер і вправних виконавців, то вона може нівелювати будь-які суддівські помилки. Команда завжди має тримати удар, і я не можу сказати, що нас засуджували, ні, нас не «вбивали». У Тулі була одна проблема — брак грошей. Керівництво забрало в Леоніда Йосиповича головні важелі керування командою. Вони не платили грошей нам, а ми йшли до Буряка. Він сказав, що на нашому боці, що, в підсумку, й довів справами.

— Вадиме, потім ви два сезони провели в смоленському «Кристалі» й липецькому «Металурзі». Там ви грали небагато. З чим це було пов'язано?

— У Смоленську починав грати стабільно, але там зашкодила травма. Потім команду очолив Курбан Бердиєв і розраховував на мене, але та безглузда травма... Я пропустив літні збори…

— А чому безглузда?

— Був на пляжі і зламав пальця на нозі…

— Ви вже говорили, що інколи неправильно поводилися в деяких професійних питаннях. Можливо, маєте на увазі проблеми з режимом?

— Ні. Проблеми в мене завжди іншого плану — я дуже емоційна людина і страшенно не люблю програвати. Часто не міг впоратися зі своїми емоціями й дуже різко висловлювався, коли цього робити не можна було. Це мені дуже заважало. Думаю, що якби був стриманішим і холоднокровнішим, то зміг би досягти у футболі більшого.

— Найбільше діставалось, мабуть, партнерам?

— Так, я міг накричати на когось, а після тренування вдарити по руках і помиритись. З іншим йшов до кінця у своєму спереченні — в бійку. Ось це мені заважало найбільше.

— О, а як у вас із боксом в дитинстві складалось?

— Та ні, я футбол любив, а бився просто так, без боксу. В дитинстві захоплювався також фігурним катанням, тенісом, плаванням, а коли спробував себе в футболі, то більше вже нічого не хотілося.

— Що скажете про життя російської провінції?

— Я не назвав би трьохсоттисячне місто такою вже «глибинкою». Нормальні міста з розвиненою інфраструктурою. Ведмеді по вулицях не ходять! А міста є, мабуть, і гірші.

— Російські міста відрізняються від українських? Менталітет людей однаковий?

— Абсолютно! Ми ж всі діти однієї країни — СРСР! Липецьк, до речі, металургійне місто, а Смоленськ — місто з величезною історією. Он, Гагарін звідти!

— У дитинстві, мабуть, і натяку не було на те, що ви — дитя України, а не СРСР?

— Звичайно. Все ж тоді в Союзі було «правильно» і «досконало»: «Ми живемо у найкращій країні світу», — так тоді говорили. Пам'ятаю, дуже мріяв маленьким потрапити на Красну площу і в Мавзолей.

— Вдалось це зробити?

— На площі був, а от у Мавзолей не потрапив! Розумієте, цього не можна забувати. Це було, й потрібно просто зробити правильні висновки.

— А розвал СРСР як сприйняли?

— Я навчався в дев'ятому класі, і мені здавалось, що ми й надалі залишимось однією великою сім'єю, що буде якась співдружність… На жаль, не склалося.

— У вашому досьє після російського періоду значиться колектив фізичної культури «Локомотив» (Одеса). Що це було?!

— У мене просто були хороші стосунки з президентом тієї команди. Не пам'ятаю прізвища. Знаю, що Федорович і що дуже любив футбол. Він тоді намагався створити перспективну команду, але я зіграв лише два матчі за них і пішов

— Я передивлявся склади команд, які грали на той момент в чемпіонаті і кубку Одеської області. Там багато відомих прізвищ: Кошелюк, Мочуляк, Букель, Харьковщенко, Бондаренко, Пархоменко. Але всі вони закінчили кар'єру і бігали на своє задоволення. Ви не впадали в депресію від такого розвитку власної кар'єри?

— О, Мочуляк! Це ж мій кум!

— Ну, то як щодо депресії?

— Та ні, яка там депресія! Я — молодий веселий хлопець, руки й ноги цілі, що ще треба? Так, було трохи важкувато, всі друзі телефонували, допомагали працевлаштуватись, але не дуже виходило, а практика була потрібна! Я ж воротар, тому сам бігати не міг, мені треба було не так уже й багато — м'яч і ворота. От і бігав зі своїми знайомими.

— Ну і як вам рівень чемпіонату області?

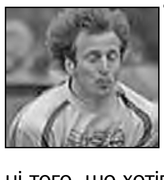
— Та нормальний рівень. Хоч і грали в основному «пенсіонери», та всі вони завжди були по-спортивному злими. Інтелект футбольний залишається назавжди. Мене, пам'ятаю, дуже вразила ситуація, коли Леонід Буряк вийшов допомагати в тренувальному процесі, потім вирішив зіграти в дир-дир: на п'ятачку одного обіграв, другого, корпус поставив, ось тобі й маєш! Ще б пак, людина грала за збірну СРСР, це ж як у збірній світу!

— А в «Торпедо-ЗіЛ» вас хто запросив?

— Микола Суржик, який працював там начальником команди. А знали ми один одного ще з часів співпраці в Миколаєві і Тулі. От він і сказав мені приїхати й довести, якщо зможу, свій клас. У мене це вийшло.

— Ви були основним воротарем дублюючого складу, одним із тренерів якого був відомий в СРСР Микола Савичев. Спілкувались із ним?

— На жаль, я спілкувався із ним досить поверхово, оскільки тренувався і їздив на ігри з першою командою, а за другу тільки грав. А за основу грав Андрій Новосадов. Головний тренер Ніконов, на мою думку, обирав серед двох рівноцінних воротарів. Можливо, не бачив у мені того, що хотів би бачити.

У КАЗАХСТАНІ ВСЕ ОКРОПЛЮВАЛИ КРОВ'Ю ЗА НЕПОГАНІ ГРОШІ

— Зраділи, коли Голоколосов покликав в «Атирау»?

— Він мені сказав, що команда й керівництво дуже перспективні, команда посіла друге місце в чемпіонаті й навіть грала в Кубку УЄФА. Ну, я і поїхав в Казахстан, адже завжди був легким на підйом.

— Мені здається, що заманити людину в чемпіонат Казахстану не так і просто…

— У мене не було інших запрошень, чекати часу не було теж, а там обіцяли нормальні гроші. Чому б і не поїхати. Та й взагалі, краще тяжко працювати, аніж сидіти й розповідати, який я хороший футболіст.

— Голоколосов прийняв команду, яка була перед цим другою, а в результаті видав лише четверте місце. Керівництво вирішило, що це провал?

— Я вважаю, що ми виступили вдало. Незважаючи на те, що все друге коло провели без обов'язкових за контрактами преміальних, Голоколосову вдалось створити справжній колектив. У тій непростій фінансовій ситуації, результат, думаю, був хороший.

— А яка специфіка казахського футболу. На захист, судячи із 42 пропущених голів, хлопці, мабуть, особливої уваги не звертали?

— Хлопці старалися, але там діють за принципом: «найкращий захист — це напад». Втім, я провів непоганий сезон, і від тренера та керівництва особливих претензій не чув. Це був дуже цікавий період моєї кар'єри. Навіть в Кубку УЄФА один тур зіграли, хоча нам «Левські» й накидав «повну торбу».

— А якщо порівняти рівень вищої ліги Казахстану з українською вишкою?

— Я не сказав би, що була б якась суттєва різниця. Там люди теж вміють грати. Футбол, взагалі, зараз переживає глобалізацію: люди вчаться грати, багато хто вміє оборонятися, деякі карликові країни, якщо говорити про збірні, вже й про атаку починають думати. Це добре для футболу.

— А чому ви залишили команду?

— Там була не дуже стабільна ситуація з грішми і в мене вийшла така неприємна ситуація… Мене запросила до своїх лав одна команда, а в останній момент, після зборів, відмовилася підписувати зі мною контракт. «Атирау» я вже встиг залишити… У підсумку залишився біля розбитого корита.

— Немає бажання ексклюзивно розкрити таємницю, що за команда?

— «Анжи». Під час зборів ми жили з ними в одному готелі, і після одного з тренувань до мене підійшов їхній другий тренер і спитав, як я дивлюсь на те, щоб грати за російський клуб. Перед командою стояло завдання вийти до вищої ліги. Я підійшов до керівництва «Атирау», і тренер мені сказав, що Росія — це інші гроші й можливості заявити про себе. Дали добро, так би мовити. Я провів півтора тижня із «Анжи», а в передостанній день підійшов до головного тренера, і він сказав, що через певні причини, яких досі не знаю, контракт зі мною не укладуть. Так ось, я зробив неправильний вибір, але сидіти й жалкувати про це… Ні, я шукав собі нову команду! Треба жити позитивніше, веселіше!

— А повернутись до «Атирау» не намагалися, адже минуло лише півтора тижня?

— Так. І з Голоколосовим у мене не було після цього жодних проблем, адже в нього за спиною я нічого не робив. Начальник команди мені сказав, що до них на оглядини має приїхати воротар, і якщо він їм не підійде, то мене повернуть в команду. Все ж, трішки ображеними на мене керівники клубу таки залишились. Вони вирішили поводитися саме так, дарма, що заборгували зарплату. Це вже вони забути встигли. Мене, як ви зрозуміли, в команду не повернули. Ну, вирішили так, то вирішили. Бог з ними.

— А що можете сказати про казахів як про людей?

— Та нормальні люди.

— Якісь дивні для нашого менталітету моменти в їхньому житті були? Може, якісь звичаї, обряди?

— О! Так вони ж перед початком сезону різали ягня і окроплювали ним все навколо на удачу!

— А в Україні чи Росії вам не доводились нікого різати?

— Та я й в Казахстані нікого не різав! Був просто мовчазним свідком, ножа в руках не тримав!

— А Казахстан вам більше здався Європою чи Азією?

— Я жив у найзахіднішому місті країни — Атирау. Раніше воно називалось Гур'єв, і я знав це місто ще з літератури. Місто в царські часи славилось своєю ікрою, адже там тече ріка Урал, яка впадає в Каспій. Копніть літературу, перевірте! Також мені вдалось побувати на Чімбулаці, в Астані. Вони, мабуть, залишились Сходом, але багато беруть і з Заходу. Ми можемо навіть по-казахськи трішки поговорити: «Калай джиздай, джехзи»! (Ні, Вадиме, не можемо, бо автор є не дуже «джехзи джиздай», перепрошую! — **Авт.**).

Анатолій ВОЛКОВ.

Закінчення в номері п'ятницю.

Душа розвернулася, а потім звернулася — Вадим відпочиває.

Досьє

ВАДИМ ВОЛОДИМИРОВИЧ ДЕОНАС (ВИНОКУРОВ)

Народився 25 червня 1975 року в м. Одеса. Український футболіст, воротар. Виступає за клуб «Таврія».

Вихованець футбольної школи «Чорноморця» (тренери О.Галицький, В.Фейдман-Сиднєв) і київського РУОР.

Громадянство Україна
Зріст 185 см
Вага 82 кг
Позиція воротар

КАР'ЄРА

Молодіжні клуби

Чорноморець (Одеса)
РУОР (Київ)

Клубна кар'єра

1992-1995	Чорноморець (Одеса)	2 (-1)
1995	Прикарпаття	3 (-6)
1995-1996	Миколаїв	11 (-16)
1996-1997	Чорноморець (Одеса)	5 (-6)
1997-1998	ЦСКА-2 (Київ)	9 (-10)
1998-1999	Чорноморець (Одеса)	11 (-12)
1999	Арсенал (Тула)	9 (-11)
2000	Кристал (Смоленськ)	10 (-18)
2001	Металург (Липецьк)	2 (-0)
2002	Локомотив (Одеса)	КФК
2002	Торпедо-ЗіЛ (Москва)-д	29 (-39)
2003	Атирау (Казахстан)	31 (-40)
2004	Сталь (Дніпродзержинськ)	26 (-26)
2005	Борисфен (Бориспіль)	13 (-11)
2005-2006	Таврія (Симферополь)	6 (-11)
2006-2009	Арсенал (Київ)	43 (-64)
2009-...	Таврія (Симферополь)	5 (-9)

ПРОЩАВАЙ, ЦСКА. АЛЕ ЧИ ДО ЗУСТРІЧІ?

Восени 2008 року ключовим матчем першого кола в групі «А» другої ліги здавався поєдинок ЦСКА та черкаського «Дніпра». А як же інакше? Дві команди, які тільки-но вилетіли з першої ліги, відразу ж захопили лідерство в другій. Хороший склад, начебто непогані фінанси... Але та зустріч 13 листопада 2008 року по праву може називатися «матчем привидів»: «Дніпро» не дотягнув до кінця минулого чемпіонату, ЦСКА не зміг відіграти навіть коло нинішнього.

Причому, ми втратили не клуби-одноденки, химерні «іграшки» ділків XXІ тисячоліття. Черкаський і київський клуби — це 52 і 75 років історії відповідно, ігри в союзних лігах майстрів...

І ось 4 вересня цього року ПФЛ офіційно повідомила, що ФК ЦСКА через фінансові труднощі припинив участь у першості серед команд другої ліги 2009/2010. Що це означає? Усі результати команди в поточному сезоні анульовані, всім гравцям, які мали діючі контракти з клубом, надано статус вільних агентів. Більшість із них «емігрувала» до рівненського «Вереса» (ще за місяць до того в кубку ЦСКА громив Рівне 4:0, а «Верес» через відсутність коштів не міг виїхати на матч у Київ), але куди емігрувати гербу, історії клубу та жменці, можливо, найкращих ультрас нижчих дивізіонів?

Пропав ще один самобутній колектив. Пропала ще одна частка історії. У той час, як у Великобританії зарубіжні інвестори купують клуби другого англійського дивізіону, у нас історичний бренд не має ніякої ціни. Так-так, у нас немає найстарішого з клубів світу на кшталт «Ноттс Каунті». Але ж ЦСКА — півфіналіст кубка СРСР і двічі фіналіст Кубка України, п'ятиразовий чемпіон УРСР і учасник змагань усіх ліг українського футболу — КФК, перехідної, другої, першої, вищої.

Імен, причетних до армійського клубу столиці України, вистачить на історію середньостатистичного гранда футболу. Тренерами команди були Махиня, Фомін, В. Богданович, Фоміних, Войнов, Мунтян, Морозов, Сабо, Лозинський, Безсонов. Грали за ЦСКА Голубєв, Насташевський, Полунін, Соколовський, П'яних, Трошкін, Яремчук, Максим'юк, Любарський, Чанов, Воробйов, Волосянко, Горяїнов, Федоров, Гусин, Мизін, Каряка, Євтушок, Косирін, Шкапенко, Калитвинцев, Леоненко, Кріпак, Цихмейструк, Рева, Кернозенко, Закарлюка... Хто згадає тепер, що в сезоні-1992/93 у складі команди другої ліги ЦСК ЗСУ перші кроки в професійному футболі робили Шовковський та Ващук?

В останні сезони армійці були справжнім сплавом молодості та досвіду. Збираючи талановиту молодь із київських футбольних шкіл та всієї України, вони запрошували під свої знамена й ветеранів армійського клубу, які грали за «це-еска» ще у вищій лізі. Так, глядачі другої ліги могли подивитися на Балацького, Мальцева, Городова, Костю Бабича, а часом — і на самого граючого тренера, улюбленця ультрас Костюка. У сезоні-2008/09, щойно вилетівши з першої ліги, армійці довго перебували в групі лідерів, однак спинилися за крок до п'єдесталу. Кажуть, у разі виходу в першу лігу фінансові справи клубу могли б поліпшитися... А так — у 2009 рік команда увійшла із радикально оновленим складом. Не було вже Михайлова-молодшого, який класно відстояв сезон у другій лізі, креативних хавів Роєва та Заворотнюка, юного й перспективного «бігунка» Нестерова, молодих Омельченка та Приходька, пішов у дубль «Динамо» Есеола.

Віддані ультрас.

«Матч-примара»: перше коло минулого чемпіонату, «ЦСКА», — «Дніпро».

Новий чемпіонат команда почала із «влету» в Плисках і неймовірної домашньої битви із «Нивою». Обидва матчі армійці програли. Єдині очки в чемпіонаті набрали завдяки невиїзду «Вереса» й технічній перемозі, у кубку ж просто „розтовкли" рівненців — 4:0. Костя Бабич нагадав добрі старі часи, також забивали Васильєв, Євсеєв і рівнянин Хлібович у власні ворота. Неявка в Моршин породила низку розмов, які, на жаль, цілком підтвердилися 4 вересня. ЦСКА знявся зі змагань. Статус вільних агентів отримали два десятки гравців, серед яких — один із найцікавіших юних голкіперів другої ліги Ситников, відомий правий крайок Шегда, справжній лідер оборони, капітан армійців Васильєв, непоганий універсал Євсеєв, тренерський штаб Зав'ялова. Відразу 14 колишніх армійців на чолі із Ковтуном поповнили здивований від несподіваного щастя рівненський «Верес», дехто, як той же Васильєв, зміг працевлаштуватися у прем'єр-лізі.

У «епітафії» клубу на сайті ПФЛ говориться: «Сподіваємося, що упродовж найближчого часу київський клуб зможе подолати всі фінансові труднощі, і вже в наступному сезоні ЦСКА повернеться у велику родину ПФЛ». Що ж, у дивовижній історії цього унікального клубу бували й не такі повороти.

Проте, чи буде це той самий ЦСКА? Або ж просто хтось хоча б підніме вивіску, що впала.

Артур ВАЛЕРКО.
Фото автора.

МФК Миколаїв

ЗА ДОПОМОГОЮ ДО МІСЬКОЇ ГРОМАДИ

Минулого тижня у ЗМІ Миколаєва було розміщено звернення учасників зустрічі любителів футболу й міської громадськості з адміністрацією, тренерами та гравцями МФК «Миколаїв», яка відбулася 11 листопада нинішнього року.

У зверненні йдеться про те, що виконання завдання виходу команди в першу лігу можливе за умови системного фінансування програми розвитку футболу в місті, консолідації зусиль усіх, кому небайдужі славні традиції й майбутнє миколаївського футболу. А також міститься у ньому прохання до колективів підприємств, бізнесменів, представників середнього й малого бізнесу, уболівальників взяти участь у фінансуванні програми розвитку в місті футболу як дитячо-юнацького, так і професійного.

Вадим СІРИЙ.

Шахтар С

ПІДГОТОВКА В ЧОТИРИ ЕТАПИ

14 грудня свердловський «Шахтар» вийшов з відпустки й розпочав підготовку до весняної частини чемпіонату. У другій половині дня після зборів команда пройшло «втягувальне» тренування, в якому взяли участь усі гравці, які захищали кольори клубу в першому колі, за винятком тих, що покинули «Шахтар» — Манакова, Жадана, Красноощока, Чальцева і Скидана.

Нині на перегляді в команді перебуває кілька футболістів. Заняття проходять на вулиці та в спортивному залі. Команді належить провести чотири навчально-тренувальні збори. Перший — з 14 по 28 грудня 2009 року на базі ФОКа «Шахтар» у Свердловську (втягувальні заняття на футбольному полі та в спортивному залі, поглиблене медичне обстеження й спеціальні тести).

Другий збір, з 8 січня по 11 лютого 2010 року, команда проведе на базі санаторію-профілакторію «Славутич» і ФОКа «Шахтар» у Свердловську (робота над розвитком фізичних й атлетичних здібностей, розширення запасу рухових навичок, робота з м'ячем, кроси, гімнастика. Заняття в тренажерному залі чергуватимуться з лікувально-відновлювальними процедурами).

Третій збір запланований з 15 по 28 лютого в Криму — в Євпаторії (розвиток витривалості, техніки й тактики, спаринги).

Четвертий збір пройде з 5 по 14 березня або в Криму, або на базі ФОКа «Шахтар» в Свердловську (підготовка футболістів до початку змагання).

Буковина

27 ГРУДНЯ КОМАНДА ОТРИМАЄ ТРЕНЕРА

25 грудня, як планувалося, нового головного тренера ФСК „Буковина" (Чернівці) не представлятимуть... Цього дня прізвище керманича тренерського містка чернівецького клубу футбольні фахівці, журналісти та вболівальники не дізнаються. Натомість 27 грудня команда таки отримає головного тренера. Уже повідомляли, що на відповідальну посаду претендують фахівці, які мають досвід роботи в професійних клубах.

Тож невдовзі стане відомо, з яким тренером чернівецька «Буковина» виконуватиме завдання на сезон — здобуття путівки в першу лігу.

«ЛАЦІО» ТА «ДЖЕНОА» ПРИПИНЯЮТЬ БОРОТЬБУ

Група «А»

Аякс — Андерлехт — 1:3 (0:3).

Аякс: Стекеленбург, ван дер Віль, Олегер, Вертонген, Еманульсон, Пантелич, Сулеймані, Ено (Роммедаль, 60), де Йонг (де Зеув, 84), Аніта, Дональд (Луїс Суарес, 80)

Андерлехт: Прото, Мазух, Дешахт, Білья, ван Дамм (Сар, 90+1), Буссуфа, Лежар (Матіас Суарес, 80), Куяте, Юхас, Жийє, Лукаку (Фрутос, 64).

Голи: Еманульсон (77) — Лукаку (13, 22), Лежар (43).

Жорстоко поплатився за зневажливе ставлення до нічого не значущої гри в турнірному плані амстердамський «Аякс». Голландці приймали на своєму полі бельгійський «Андерлехт», який міг і пролетіти повз весняну стадію. Адже ніхто не гарантував миролюбність господарів на «Арені». У разі ж перемоги голландців шанс на продовження боротьби отримувало загребське «Динамо», що приймало румунську «Тимішоару». Надії хорватів звалилися ще в першому таймі. Ні, на «Максимірі» рахунок був нульовим, зате в Амстердамі гості забили «Аяксу» три «сухі» м'ячі. Дублем відзначився Ромелу Лукаку і ще один м'яч записав на свій рахунок Лежар. Після перерви «Аякс» забив м'яч престижу, але в таблиці фінішував другим.

Динамо З — Тимішоара — 1:2 (0:0).

Динамо З: Бутіна, Ібаньєс (Томечак, 72), Ковач, Ловрен, Етто, Саммір, Бадель, Манджукич, Слепічка (Сивонич, 73), Врдоляк, Моралес (Крамарич, 83).

Тимішоара: Таборда, Алекса, Нібомбе, Станку, Паркс (Іонеску, 90+2), Скутару, Мера, Букур (Матей, 88), Максим, Боурчану, Куртян (Гога, 75).

Голи: Скутару (80, у свої ворота) — Букур (67), Гога (84).

У Загребі місцеве «Динамо» несподівано поступилися румунській «Тимішоарі» з рахунком 1:2. Переможний гол на 84-й хвилині забив Дорін Гога. Втім навіть успіх в Загребі не дозволив «Тимішоарі» залишити останнє місце в турнірній таблиці.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Андерлехт	**6**	**3**	**2**	**1**	**9-4**	**11**
2. Аякс	**6**	**3**	**2**	**1**	**8-6**	**11**
3. Динамо З	6	2	0	4	6-8	6
4. Тимішоара	6	1	2	3	4-9	5

Група «В»

Лілль — Славія — 3:1 (2:0).

Лілль: Ландро, Вандам, Бальмон, Кабай (Дюмон, 46), Обраньяк, Фро (де Мело, 81), Берія, Шеджу, Рамя, Мавуба, Жервиньо (Азар, 68).

Славія: Романов, Губачек, Челустка, Раге, Влчек (Наумов, 87), Янда (Белаїд, 84), Глоушек, Крайчик, Трубило (Шенкержик, 73), Гошек, Грайциар.

Голи: Кабай (25), Жервиньо (40), Обраньяк (80) — Влчек (56).

Три очки гарантували дружині Руді Гарсія участь в п'ятничному жеребкуванні плей-офф. «Лілль» створив кілька небезпечних моментів ще до того, як в середині таймі рахунок відкрив Кабай, який відзначився в четвертому матчі поспіль. За п'ять хвилин до перерви перевагу французького клубу подвоїв Жервиньо, який також діє останнім часом вельми результативно. Станіслав Влчек відквитав один м'яч, проте останнє слово залишилося за «Лілльом». Обраньяк з меж штрафного майданчика майстерно закрутив м'яч у дальній кут, встановивши остаточний результат на табло.

Дженоа — Валенсія — 1:2 (0:1).

Дженоа: Скарпі, Крішито, Россі, Паласіо, Креспо, Палладіно (Скуллі, 29), Моретті, Б'ява, Боккетті, Юрич, Сапатер (Флоккарі, 82).

Валенсія: Мойя, Бруно, Наварро, Марчена (Мадуро, 33), Албельда, Вілья, Мата (Пабло Ернандес, 78), Хоакін (Альба, 90+3), Алексис, Мігел, Банега.

Голи: Креспо (51) — Бруно (45+1), Вілья (90+5).

*На 85-й хвилині **Вілья** не реалізував пенальті.*

Що б там не говорили про другорядність Ліги Європи, але для провідних клубів італійської серії «А» й іспанської примери потрапити в компанію до чехів було б приниженням. «Валенсію» влаштовувала навіть нічия, яка гарантувала «кажанам» перше місце. На доданій до першого тайму хвилині рахунок відкрив півзахисник гостей Салтор Бруно. Друга половина почалася зі штурму «Дженоа», й аргентинець Ернан Креспо зрівняв рахунок. Кінцівка матчу вийшла драматичною. На 85-й хвилині у ворота господарів був призначений пенальті. До позначки підійшов форвард збірної Іспанії Давид Вілья, і... не забив. Господарів надихнув такий промах, і вони пішли вперед мало не всією командою. Маючи інформацію з Лілля, італійці розуміли, що втрачати їм нічого. Нічия їм нічого не давала. Захопившись атакою, генуезці пропустили контратаку гостей, і на п'ятій доданій хвилині Вілья реабілітувався за промах з 11-метрової позначки.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Валенсія	**6**	**3**	**3**	**0**	**12-8**	**12**
2. Лілль	**6**	**3**	**1**	**2**	**15-9**	**10**
3. Дженоа	6	2	1	3	8-10	7
4. Славія	6	0	3	3	5-13	3

ТАБЛИЦЯ КОЕФІЦІЄНТІВ УЄФА

Країна	Попередні 4 сезони	очки	Було	Залишилося	сезон	рейтинг
1. Англія	63.928	100.5	7	6	14.357	78.285
2. Іспанія	61.829	105.5	7	7	15.071	76.900
3. Італія	48.910	101.0	7	5	14.428	63.338
4. Німеччина	46.124	83.5	6	6	13.916	60.040
5. Франція	38.740	76.0	6	4	12.666	51.406
6. Росія	37.625	34.0	6	2	5.666	43.291
7. Румунія	33.408	36.5	6	1	6.083	39.491
8. Україна	33.750	28.0	5	1	5.6	39.350
9. Португалія	28.296	50.0	6	3	8.333	36.629
10. Голландія	27.130	51.5	6	3	8.583	35.713
11. Туреччина	26.850	36.0	5	2	7.2	34.050
12. Греція	21.999	40.5	5	2	8.1	30.099
13. Швейцарія	22.625	23.0	4	0	5.75	28.375
14. Данія	22.950	22.0	5	1	4.4	27.350
15. Шотландія	23.125	16.0	6	0	2.666	25.791
16. Бельгія	19.200	28.5	5	3	5.7	24.900
17. Болгарія	18.875	12.5	4	0	3.125	22.000
18. Чехія	17.875	20.5	5	0	4.1	21.975
19. Австрія	10.200	36.5	4	1	9.125	19.325
20. Ізраїль	11.625	28.0	4	1	7	18.625

Група «С»

Хапоель Т-А — Гамбург — 1:0 (1:0).

Хапоель Т-А: Еньяма, Дуглас, Начо, Шехтер (Зандберг, 90), Бадір, Йєбоа (Лала, 68), Вермут, Ментешашвілі, Зехаві (Марі, 81), Бен-Даян, Конде.

До зустрічі, «Аяксе», в 1/8 фіналу.

Гамбург: Хесль, Розегнал, Матейсен, Янсен, Петрич, Тесхе, Троховський (Еліа, 46), Берг, Гі Демель, Ринкон, Таварес (Тунай Торун, 46).

Гол: Йєбоа (23).

Точний удар Семюела Йєбоа на 23-й хвилині приніс «Хапоелю» троє очок й перше місце в групі. Після закінчення зустрічі на стадіоні «Блумфілд» господарі навіть зробили коло пошани.

Рапід — Селтик — 3:3 (3:1).

Рапід: Хедль, Паточка, Куловиц, Салігі (Їлдиз, 78), Хофманн, Катцер, Елавич, Кавлак (Драцан, 59), Сома, Добер (Тріммель, 30), Бокович.

Селтик: Боруц, Макманус, Н'Гемо, Фортюне (Кіллен, 90), Уілсон, Макгінн (Кері, 78), Флад, Кросас, Лоовенс, Кеддіс, Макгоуен.

Голи: Елавич (1, 8), Салігі (19) — Фортюне (24, 67), Макгоуен (90+1).

На 30-й секунді господарі відкрили рахунок після удару Нікіци Елавича, а за сім хвилин хорватський форвард оформив дубль. На 19-й хвилині рахунок став розгромним після пострілу Хамді Салігі. Попри три пропущені м'ячі, кельти й не думали здаватися. В середині першого тайму Марк-Антуан Фортюне забив один м'яч, а на 67-й хвилин оформив дубль. У доданий час остаточний рахунок встановив Пол Макгоуен. Такий результат дозволив шотландському клубу посісти третє місце в групі, тоді як віденський клуб фінішував на останній позиції.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Хапоель Т-А	**6**	**4**	**0**	**2**	**13-8**	**12**
2. Гамбург	**6**	**3**	**1**	**2**	**7-6**	**10**
3. Селтик	6	1	3	2	7-7	6
4. Рапід	6	1	2	3	8-14	5

Група «G»

Лаціо — Левськи — 0:1 (0:0).

Лаціо: Муслера, Скалоні, Елісеу, Макінва, Крибарі, Бароніо, Сев'єрі (Чінкуе, 61), Каванда, Лучані, Діакіте, Перпетуїні.

Левськи: Митрєв, Міланов, Рабех, Сармов, Йовов (Симонович, 88), Мінєв, Зе Соарес, Тасевський (Христов, 76), Димитров (Жоазиньо, 58), Бардон, Мілієв.

Гол: Йовов (61).

Завдяки мінімальній перемозі на римському «Олімпіко» софійський «Левськи» забезпечив собі хороший настрій, навіть незважаючи на останнє місце в групі «G». У поєдинку з «Лаціо» болгари перервали безголеву серію, яка налічувала вже 640 хвилин, і заробили свої перші очки на груповій стадії.

Вільярреал — Зальцбург — 0:1 (0:1).

Вільярреал: Оліва, Родригес (Капдевіла, 46), Егурен, Льоренте, Нілмар, Анхель, Маркано, Бруно, Перейра (Россі, 72), Ескудеро, Кіко (Магро, 61).

Зальцбург: Густафссон, Афолабі, Швеглер, Аугустинуссен, Нелісcе (Ракич, 64), Опдам, Ульмер, Швенто, Циоммер (Владавич, 81), Секагья, Ляйтгеб (Єжек, 86).

Гол: Швенто (7).

Скромний клуб «Зальцбург» після п'яти турів був єдиним клубом у Лізі Європи, хто зумів здобути п'ять перемог. Причому не тільки двічі над «Лаціо», а й над «Вільяреалом» вдома. Бажання пройти груповий турнір без поразок додавало команді, яку тренує відомий голландський фахівець Хуб Стевенс, додаткову мотивацію. На сьомій хвилині матчу в Іспанії гості відкрили рахунок після точного удару словака Душана Швенто й довели гру до перемоги.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Зальцбург	**6**	**6**	**0**	**0**	**9-2**	**18**
2. Вільярреал	**6**	**3**	**0**	**3**	**8-6**	**9**
3. Лаціо	6	2	0	4	9-10	6
4. Левськи	6	1	0	5	1-9	3

Група «Н»

Стяуа — Твенте — 1:1 (1:1).

Стяуа: Сапата, Голяньский (Ніну, 63), Рада, Тенасе, Секей (Окироший, 78), Капетанос, Тоха, Ніколіце, Гіоня, Бікфалві (Морено, 73), Емегара.

Твенте: Босхкер, Кейпер, Вісгерхоф, Брама, Стам, Н'Куфо, Перес, Хеубах (Райкович, 74), Стох, Тіоте (Акрам, 76), Руїс (Паркер, 62).

Голи: Капетанос (18) — Стам (35).

На дев'ятій хвилині господарі могли відкрити рахунок, проте Тенасе пробив точно у воротаря голландців Босхкера. За дев'ять хвилин навіть 39-річний голкіпер не врятував гостей. Після прострілу Бенела Ніколіце Боскхер не зміг як слід зафіксувати м'яч, і цим подарунком скористався Капетанос, який підстеріг м'яч на дальній стійці — 1:0. На 35-й хвилині результативну помилку допустила вже оборона «Стяуа». Після дальнього удару Ронні Стама м'яч влетів у ворота Сапати рикошетом від захисника Соріна Гіоні, якому варто було б ухилитися — 1:1.

Фенербахче — Шериф — 1:0 (1:0).

Фенербахче: Бабаджан, Лугано, Гуїса, Іртегюн, Хурмаджи (Топуз, 46), Шахин, Семіх Шентюрк (Роберто Карлос, 89), Бариш, Угур Борал (Білгін, 86), Андре Сантос, Біліка.

Шериф: Намашко, да Коста, Волков (Родригес, 55), Тархнішвілі, Корнеєнков (Єрохін, 66), Франса (Кучук, 68), Баліма, Руамба, Арбенаш, Мамах, Бранкович.

Гол: Угур Борал (15).

Якщо для господарів, які достроково вирішили завдання виходу з групи, цей поєдинок нічого не вирішував, і Крістоф Даум міг дозволити собі виставити далеко не найсильніший склад, то «Шерифа» чекав матч року. Перемога давала тираспольцям шанс на вихід до 1/16 фіналу. Однак дива не сталося — турки перемогли.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Фенербахче	**6**	**5**	**0**	**1**	**8-3**	**15**
2. Твенте	**6**	**2**	**2**	**2**	**5-6**	**8**
3. Шериф	6	1	2	3	4-5	5
4. Стяуа	6	0	4	2	3-6	4

Група «І»

Евертон — БАТЕ — 0:1 (0:0).

Евертон: Неш, Хібберт (Мустафі, 75), Осман (Крейг, 82), Айєгбені, Родуелл (Акпан, 9), Форшоу, Коулмен, Даффі, Агард, Бідуелл, Бакстер.

БАТЕ: Веремко, Ліхтарович (Павлов, 56), Сосновський, Шитов, Юревич, Володько, Кривець, Нехайчик (Булига, 82), Скавиш (Гоарян, 74), Бордачов, Родіонов.

Гол: Юревич (75).

Господарі, які ще півмісяця тому достроково затвердились на другому місці свого квартету, вважали за краще дати відпочити основним футболістам. Головний тренер «Евертона» Девід Мойєс сформував склад з резервістів. Наймолодшим став лівий захисник Джейк Бідуелл, який 21 березня відсвяткував 16-річчя. Й молодь мінімально поступилися минулорічному учаснику групового турніру Ліги чемпіонів.

Бенфіка — АЕК — 2:1 (1:0).

Бенфіка: Жуліо Сезар, Шаффер, Міранда, Мартінш, Коентрау (Пейшоту, 46), Велдон, ді Марія, Нуну Гомеш (Кардосо, 72), Луїш Филипе, Менезес (Хаві Гарсія, 65), Мігел Вітор

АЕК: Саха, Кафес, Араухо, Херсі, Жеральду, Майсторович (Яхич, 46), Мандука (Шаффер, 78), Макос (Нсаліва, 46), Бланко, Георгеас, Генцоглу.

Голи: Ді Марія (45, 73) — Бланко (84).

*На 14-й хвилині **Менезес** не реалізував пенальті.*

Кривдник «Ворскли» здобув п'яту перемогу в Лізі Європи і взяв реванш у АЕКа за поразку в першому колі. Дублем у складі «червоних» відзначився аргентинець Анхель ді Марія.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Бенфіка	**6**	**5**	**0**	**1**	**13-3**	**15**
2. Евертон	**6**	**3**	**0**	**3**	**7-9**	**9**
3. БАТЕ	6	2	1	3	7-9	7
4. АЕК	6	1	1	4	5-11	4

Михайло РЄЗНІК.

Італія

17 ТУР

Рома — Парма — 2:0 (0:0).
Рома: Жуліо Сержіо, Кассетті, Бурдиссо, Жуан, Риїсе, Де Россі, Пісарро, Таддеї (Мотта, 77), Бригі, Вучинич, Тотті (Окака Чука, 67; Жуліо Баптишта, 83).
Парма: Міранте, Дзаккардо, Пачі, Пануччі, Лукареллі, Кастелліні, Джемаїлі (Ландзафаме, 59), Морроне, Галлоппа, Божинов, Аморузо (Антонеллі, 66).
Голи: Бурдиссо (48), Бригі (90+1).
Вилучення: Пачі (87).

Ліворно — Сампдорія — 3:1 (1:1).
Ліворно: Де Луча, Пертиконе, Ривас (Кнезевич, 81), Мільйоніко, Філіппіні (Маркіні, 77), Моцарт, Бергвольд, Раймонді, П'єрі, Кандрева (Пульцетті, 65), Данилявичюс.
Сампдорія: Кастелладзі, Станкевичюс, Гастальделло, Аккарді, Россі (Дзаурі, 70), Семіолі (Беллуччі, 53), Паломбо, Тиссоне (Циглер, 54), Манніні, Кассано, Пацціні.
Голи: Ривас (39), Данилявичюс (47, 90+3) — Кассано (15).
Вилучення: Станкевичюс (73).

Ювентус — Катанія — 1:2 (0:1).
Ювентус: Маннінгер, Касерес, Легроттальє, Каннаваро, Гроссо, Маркизіо, Мело (Салігамиджич, 33), Т'ягу (Джовінко, 66), Дієго, Трезеге, Амаурі (Дель П'єро, 70).
Катанія: Андухар, Альварес, Сильвестре, Споллі, Капуано, Б'яджанті, Карбоні, Ледесма (Іско, 60), Мартинес, Льяма (Беллускі, 78), Морімото (Плазматі, 69).
Голи: Салігамиджич (66) — Мартинес (23, з пен.), Іско (87).

Наполі — К'єво — 2:0 (1:0).
Наполі: Де Санктис, Кампаньяро (Рінаудо, 89), Каннаваро, Ароніка, Маджіо, Гаргано, Пацієнца, Сунига (Контіні, 46), Гамшик, Денис (Больячино, 69), Квальярелла.
К'єво: Соррентіно, Сардо, Мореро, Йєпес, Мантовані, Лучано, Ригоні, Марколіні (Ар'ятті, 81), Пінці (Бентівольйо, 65), Пелліссьє, Аббрускато (Граноче, 65).
Голи: Гамшик (7, з пен.), Квальярелла (87).

Палермо — Сієна — 1:0 (1:0).
Палермо: Сиригу, Кассані, К'яєр, Бово, Бальдзаретті, Ночеріно, Ліверані, Брешіано, Симплісіо (Пасторе, 64), Кавані (Будан, 77), Мікколі (Мільччіо, 59).
Сієна: Курчі, Росі (Россі, 79), Терці, Брандау, Дель Гроссо, Яролім (Фіні, 68), Кодря, Екдаль, Геззал, Калайо (Паолуччі, 58), Маккароне.
Гол: Кавані (40).

Інтер — Лаціо — 1:0 (1:0).
Інтер: Жуліо Сезар, Майкон, Лусіо, Кордоба, Мунтарі (Вієйра, 26), Дзанетті, Камб'яссо, Станкович, Мотта, Это'О (Балотеллі, 86), Мілíто (Матерацці, 88).
Лаціо: Муслера, Ліхтштайнер, Сивілья, Раду, Стендардо, Коларов, Меньї (Круз, 58), Бароніо, Маурі, Дель Неро (Макінва, 80), Роккі (Фірмані, 80).
Гол: Ето'О (14).

Матчі «Фіорентина» — «Мілан», «Дженоа» — «Барі», «Удинезе» — «Кальярі» та «Болонья» — «Аталанта» перенесено на 27 січня через незадовільні погодні умови.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Інтер	**17**	**12**	**3**	**2**	**36-14**	**39**
2. Мілан	**16**	**9**	**4**	**3**	**23-17**	**31**
3. Ювентус	**17**	**9**	**3**	**5**	**30-21**	**30**
4. Рома	**17**	**8**	**4**	**5**	**27-22**	**28**
5. Парма	*17*	*8*	*4*	*5*	*22-22*	*28*
6. Наполі	*17*	*7*	*6*	*4*	*26-24*	*27*
7. Палермо	17	7	5	5	22-20	26
8. Сампдорія	17	7	4	6	21-25	25
9. Барі	16	6	6	4	19-15	24
10. Фіорентина	16	7	3	6	18-15	24
11. Дженоа	16	7	3	6	28-27	24
12. К'єво	17	7	3	7	20-19	24
13. Кальярі	16	7	2	7	25-21	23
14. Удинезе	16	5	3	8	19-21	18
15. Ліворно	17	5	3	9	10-19	18
16. Лаціо	17	3	7	7	10-16	16
17. Болонья	16	4	4	8	17-24	16
18. Аталанта	**16**	**3**	**4**	**9**	**15-25**	**13**
19. Сієна	**17**	**3**	**3**	**11**	**17-28**	**12**
20. Катанія	**17**	**2**	**6**	**9**	**16-26**	**12**

НАЙВЛУЧНІШІ

Ді Натале («Удинезе») — 11
Мілíто («Інтер») — 10
Тотті («Рома») — 9
Пацціні («Сампдорія») — 8
Матрі («Кальярі») — 8
Гамшик («Наполі») — 8
Ето'О («Інтер») — 8

У наступному турі, 6 січня — середа, зустрічаються

К'єво — Інтер
Сієна — Фіорентина
Сампдорія — Палермо
Парма — Ювентус
Лаціо — Ліворно
Катанія — Болонья
Кальярі — Рома
Барі — Удинезе
Аталанта — Наполі
Мілан — Дженоа

«Стару синьору» після гри закидали яйцями.

У серії «А» знову не всі ризикнули боротися з морозами, і чергова порція ігор була скасована. Навіть дату, коли будуть зіграні перенесені матчі, швидко визначили — 27 січня. А от у Турині вирішили зіграти, на біду «Ювентуса». «Стару синьйору» гаряче «вітали» трибуни рідного «Делле Альпі», влаштувавши справжню обструкцію. Проте футболістів «б'янконері» це не змусило замислитися, і вони знову програли, цього разу — головному аутсайдеру чемпіонату — «Катанії». Рахунок було відкрито після того, як Т'ягу мало не розірвав майку на Споллі в межах власного штрафного майданчика — Мартинес точно пробив з позначки для пенальті. Ціною жахливих зусиль Салігамиджич у другій половині матчу відіграв пропущений м'яч, реалізувавши вихід віч-на-віч із голкіпером. Але неорганізована гра в обороні призвела до поразки господарів — Іско втік від оборонців «старої синьйори» і переправив м'яч у дальній кут. «Святковий» настрій напередодні Нового року туринці собі забезпечили. Примітно, що, навіть незважаючи на жахливі результати (п'ять поразок в останніх шести матчах), боси «Ювентуса» продовжують вірити наставнику, й Чиро Феррара залишається біля керма клубу з Турина.

А тим часом відставання від «Інтера» можна вимірювати вже милями, тобто дев'ятьма очками. Такої переваги «нерадзуррі» досягли, забивши єдиний м'яч у зустрічі з «Лаціо». Постарався вже на 14-й хвилині Самуель Ето'О. Захисники «орлів» дозволили Станковичу двічі виконати навіс із правого флангу, а Ето'О — двічі завдати удару по воротах. З одним Муслера впорався, а от другий став результативним. Утім, для Моуріньйо та його хлопців все цілком могло закінчитися й не так райдужно. Хуліо Круз просто зобов'язаний був зрівняти рахунок на 87-й хвилині, але не зважився позбавити свою колишню команду перемоги.

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ.

Іспанія

15 ТУР

Депортиво — Валенсія — 0:0.
Депортиво: Арансубія, Мануель Пабло, Колотто, Лопо, Філіпе, Хуан Родрігес, Антоніо Томас, Серхіо, Валерон (Пабло Альварес, 71), Гвардадо, Адріан.
Валенсія: Сесар, Мігель, Деалберт, Алексис, Бруно, Хоакін, Альбельда, Бараха (Хорді Альба, 57), Банега, Мата (Фернандеш, 90), Вілья.

Тенерифе — Атлетико — 1:1 (1:1).
Тенерифе: Арагонесес, Хуанлу, Мартінес (Кулебрас, 27), Пабло, Бельвіс, Айозе (Анхель, 78), Мікель Алонсо, Рикардо, Альфаро, Коме (Роман, 89), Ніно.
Атлетико: Асенхо, Уйфалуші, Переа (Пабло, 86), Хуаніто, Домінгес, Родрігес (Рауль Гарсія, 71), Паулу Ассунсау, Сантана, Хурадо (Синама-Поньоль, 81), Симау, Форлан.
Голи: Ніно (3) — Хурадо (22).
*На 44-й хвилині **Ніно** не реалізував пенальті.*

Вільярреал — Расинг — 2:0 (0:0).
Вільярреал: Дієго Лопес, Хаві Вента, Годин, Маркано, Капдевіла, Кані, Сенна, Бруно, Пірес (Санті Касорла, 61), Россі (Фустер, 75), Льоренте (Нілмар, 78).
Расинг: Кольторті, Моррис (Оріоль, 82), Енріке, Торрехон, Кристіан, Мунітис, Кольса, Ласен, Серрано (Арана, 59), Хіско, Чіте (Гейхо, 59).
Голи: Льоренте (50), Россі (72).

Еспаньол — Альмерія — 2:0 (1:0).
Еспаньол: Камені, Ронкалья, Пареха, Віктор Руіс, Чіка, Луіс Гарсія (Короминас, 58), Хаві Маркес, Мойзес, Верду (Бен Саар, 88), Кальєхон (Баена, 88), Алонсо.
Альмерія: Алвес, Мічел, Чіко, Акасьєте, Сісма (Ньєто, 79), Хуан Ортис, Мбамі, Бернардельо (Гойтом, 65), Сорьяно, П'ятті (Хосе Ортис, 79), Уче.
Голи: Хаві Маркес (45), Короминас (81).

Малага — Мальорка — 2:1 (1:0).
Малага: Мунуа, Маноло, Гонсалес, Гамес, Ману Торрес (Луке, 62), Фернандо (Педрито, 76), Хуаніто, Апоньо, Дуда, Обінна, Баа (Форестьєрі, 67).
Мальорка: Ават, Хосемі, Нуньєш, Рамис (Рубен, 75), Айозе, Кастро, Суарес (Вебо, 81), Марті, Альварес, Кейта (Віктор, 73), Адурис.
Голи: Фернандо (24), Форестьєрі (77) — Альварес (56).

Вальядолід — Спортинг — 2:1 (1:1).
Вальядолід: Вільяр, Барраган, Арсо, Ніваддо, Маркос, Борха, Рубіо, Пеле, Каноббіо (Медунжанін, 78), Дієго Кошта (Бараха, 90), Манушу (Буено, 85).
Спортинг: Хуан Пабло, Рамос, Ботия, Грегорі, Анхель, Моран, Рівера, Мічел, Куевас, Кастро (Матабуена, 84), Баррал (Мальдонадо, 73).
Голи: Ніваддо (29), Медунжанін (90) — Моран (13).

Реал — Сарагоса — 6:0 (4:0).
Реал: Касильяс, Серхіо Рамос, Гарай, Альбіоль, Арбелоа, Л.Діарра, М.Діарра, Криштіану Роналду, Ван дер Варт (Гранеро, 73), Марсело (Бензема, 63), Ігуаїн (Рауль, 63).
Сарагоса: Лопес Вальєхо, Діого, Айяла, Павон, Паредес, Пеннант (Брауліо, 87), Понсіо, Агілар (Хорхе Лопес, 65), Лафіта, Еррера, Арисменді (Евертон, 65).
Голи: Ігуаїн (3, 34), Ван дер Варт (26, 28), Криштіану Роналду (50), Бензема (71).

Севілья — Хетафе — 1:2 (0:2).
Севілья: Палоп, Конко (Капель, 84), Серхіо Санчес, Ескюде, Наварро, Хесус Навас, Зокора, Ромарик (Ренато, 69), Перотті, Кануте, Коне (Негредо, 46).
Хетафе: Кодина, Кортес, Діас, Маріо (Беленгер, 58), Мане, Педро Леон, Парехо (Челестині, 85), Боатенг, Гавілан (Ману, 79), Альбін, Сольдадо.
Голи: Негредо (51) — Сольдадо (12, 33).

Атлетик — Осасуна — 2:0 (2:0).
Атлетик: Іраісос, Іраола, Сан Хосе, Устариц, Кастильо, Гурпегі, Орбаіс, Мартінес, Йєсте (Муніаін, 79), Токеро (Габілондо, 85), Льоренте (Оскар, 74).
Осасуна: Рикардо, Аспілісуета, Серхіо, Хосечо, Оір (Кальєха, 83), Хуанфран (Портильо, 61), Пуньяль, Некунам (Вадоч, 83), Шоджай, Камуньяс, Даді.
Голи: Йєсте (1), Льоренте (12).

Зметикували на трьох.

«Барселона» свій матч п'ятнадцятого туру провела ще другого грудня. Але в ці дні підопічні Гвардіоли не сиділи без роботи. На клубному чемпіонаті світу каталонці вчергове доводили, що нині є найкращою командою світу, й перемога у фіналі над «Естудіантес» це зайвий раз підтвердила.

Після звітного туру всі команди знову зрівнялися за кількістю проведених ігор, і тепер можемо чітко оцінити турнірну ситуацію перед двотижневою перервою. Головний конкурент «Барселони» — «Реал» не мав проблем у матч з «Сарагосою», яка осіла на дні турнірної таблиці. Швидкий гол Ігуаїна дав зрозуміти, що супернику не уникнути розгрому. І хоча зазвичай матчі між цими опонентами проходять у цікавій боротьбі, цього разу подібного так і не дочекалися. Знущання, по-іншому й не назвеш видовище на «Сантьяго Бернабеу». За півгодини гри, аргентинець Ігуаїн забив і другий м'яч, який став для нього десятим у цьому чемпіонаті. Між цими голами дублем встиг відзначитися й Ван дер Варт, якому для цього вистачило трьох хвилин. У другому ж таймі розгром суперника довершували Криштіану Роналду й Бензема. 6:0 — такий підсумок красивої та комбінаційної гри «королівського» клубу.

Перемога дозволила «вершковим» не лише наблизитися до каталонців, а й піти у відрив на сім очок від «Севільї», яка вдома несподівано зазнала поразки від «Хетафе». Героєм цієї зустрічі став Роберто Сольдадо, який, ще до перерви встиг відзначитися дублем. Господарі зуміли відквітати лише один м'яч. П'ять очок в останніх чотирьох матчах — це далеко не той результат, якого чекали від андалузців. А «Валенсія» скористатися помилкою конкурента не зуміла. «Кажани» на виїзді розгрази «суху» нічию з «Депортиво», який також не бажав здавати високі позиції.

Олександр ТРАВЯНКА.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Барселона	**15**	**12**	**3**	**0**	**36-9**	**39**
2. Реал	**15**	**12**	**1**	**2**	**40-13**	**37**
3. Севілья	**15**	**9**	**3**	**3**	**26-13**	**30**
4. Валенсія	*15*	*8*	*5*	*2*	*27-16*	*29*
5. Мальорка	*15*	*8*	*3*	*4*	*28-18*	*27*
6. Депортиво	15	8	3	4	19-16	27
7. Атлетик	15	8	2	5	21-18	26
8. Хетафе	15	8	0	7	25-22	24
9. Вільярреал	15	6	3	6	24-19	21
10. Спортинг	15	5	5	5	15-15	20
11. Вальядолід	15	3	7	5	22-26	16
12. Осасуна	15	4	4	7	14-19	16
13. Еспаньол	15	4	4	7	10-21	16
14. Тенерифе	15	4	3	8	15-28	15
15. Атлетико	15	3	5	7	21-27	14
16. Расинг	15	3	4	7	17-25	13
17. Альмерія	15	3	4	8	15-26	13
18. Малага	**15**	**2**	**6**	**7**	**17-21**	**12**
19. Сарагоса	**15**	**3**	**3**	**9**	**17-35**	**12**
20. Херес	**15**	**1**	**4**	**10**	**6-28**	**7**

НАЙВЛУЧНІШІ

Вілья («Валенсія») — 12
Ібрагимович («Барселона») — 11
Ігуаїн («Реал») — 10
Солдадо («Хетафе») — 10
Мессі («Барселона») — 9
Фабіано («Севілья») — 8

У наступному турі, 3 січня — неділя, зустрічаються

Спортинг — Малага
Хетафе — Вальядолід
Атлетико — Севілья
Расинг — Тенерифе
Барселона — Вільярреал
Альмерія — Херес
Валенсія — Еспаньол
Сарагоса — Депортиво
Осасуна — Реал
Мальорка — Атлетик

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Байєр	**17**	**9**	**8**	**0**	**35-13**	**35**
2. Шальке	**17**	**10**	**4**	**3**	**26-13**	**34**
3. Байєрн	**17**	**9**	**6**	**2**	**34-15**	**33**
4. Гамбург	*17*	*8*	*7*	*2*	*34-19*	*31*
5. Боруссія Д	*17*	*8*	*6*	*3*	*23-17*	*30*
6. Вердер	17	7	7	3	32-16	28
7. Хоффенхайм	17	7	4	6	27-17	25
8. Вольфсбург	17	6	6	5	32-32	24
9. Майнц	17	6	6	5	21-22	24
10. Айнтрахт	17	6	6	5	22-24	24
11. Боруссія М	17	6	3	8	24-29	21
12. Кельн	17	4	6	7	10-15	18
13. Фрайбург	17	5	3	9	19-33	18
14. Ганновер	17	4	5	8	21-27	17
15. Штуттгарт	17	3	7	7	16-23	16
16. Бохум	17	4	4	9	18-33	16
17. Нюрнберг	**17**	**3**	**3**	**11**	**12-32**	**12**
18. Герта	**17**	**1**	**3**	**13**	**13-39**	**6**

У наступному турі зустрічаються

15 січня — п'ятниця

Байєрн — Хоффенхайм

16 січня — субота

Байєр — Майнц
Гамбург — Фрайбург
Боруссія М — Бохум
Айнтрахт — Вердер
Кельн — Боруссія Д
Ганновер — Герта
Штуттгарт — Вольфсбург

17 січня — неділя

Шальке — Нюрнберг
Кельн — Боруссія Д

НАЙВЛУЧНІШІ

Кисслінг ("Байєр") — 12
Барріос ("Боруссія" Д) — 9

Німеччина

17 ТУР

Гамбург — Вердер — 2:1 (2:0).
Гамбург: Рост, Демель, Боатенг, Матейсен, Аого, Рінкон, Ярулім, Торун (Розегнал, 36), Янсен (Берг, 90), Еліа, Петрич (Тесхе, 80).
Вердер: Візе, Предль (Розенберг, 57), Мертезакер, Налдо, Пасанен, Йєнсен (Угу Алмейда, 85), Фрінгс, Озил (Боровський, 65), Хунт, Марин, Пісарро.
Голи: Матейсен (9), Янсен (36) — Налдо (90).
Вилучення: Боатенг (32).

Штуттгарт — Хоффенхайм — 3:1 (1:1).
Штуттгарт: Ульрайх, Челоцці, Таскі, Дельпьєр, Бока, Гебхарт (Манін, 89), Треш, Хедира, Глєб (Руді, 67), Погребняк, Марика (Какау, 60).
Хоффенхайм: Хаас, Ібертсбергер, Нільссон (Террацціно, 76), Шимунич, Айхнер, Едуардо (Вукчевич, 46), Ворса, Густаво, Обасі, Майкосуел, Ібишевич.
Голи: Марика (32, з пенальті), Какау (68), Хедира (82) — Майкосуел (44).
Вилучення: Густаво, 52 (Хоффенхайм).

Байєрн — Герта — 5:2 (3:0).
Байєрн: Бутт, Лам, Ван Бюйтен, Демичелис, Бадштубер (Брафхейд, 72), Мюллер (Хам.Алтинтоп, 63), Швайнштайгер, Праньїч, Роббен, Олич (Клозе, 80), Гомес.
Герта: Дробний, Янкер, А.Фридріх, Фон Берген, Пейчинович, Ніку (Крінге, 67), Піщек, Лустенбергер, Сісеру, Рафаел, Рамос.
Голи: Ван Бюйтен (16), Гомес (31), Роббен (33), Мюллер (60), Олич (77) — Рамос (71), Раффаел (90).

Байєр — Боруссія М — 3:2 (1:1).
Байєр: Адлер, Шваб (Кадлец, 60), М.Фридріх, Хююпя, Кастро, Відал, Райнарц, Барнетта, Кроос, Кисслінг, Дердійок (Сарпей, 89).
Боруссія М: Байлі, Левелс, Брауерс, Данте, Жорес (Колаутті, 86), Бредлі, Маркс (Ламіді, 79), Реус, Аранго, Бобадилья (Нойвілль, 78), Фрінд.
Голи: Кроос (18, 69), Дердійок (60) — Брауерс (37), Данте (54).

Боруссія Д — Фрайбург — 1:0 (1:0).
Боруссія Д: Вайденфеллер, Овомоєла (Деде, 74), Суботич, Хуммелс, Шмельцер, Бендер, Сахін, Блащиковський (Вальдес, 78), Гросскройц, Зидан (Сантана, 90), Барріос.
Фрайбург: Пуплен, Ча Ду Рі, Бастіанс, Бутшер, Менді, Калігурі, Банович (Флум, 67), Абдессадкі, Макіаді (Бехманн, 84), Райзингер, Ідриссу (Джагер, 74).
Гол: Барріос (19).

Айнтрахт — Вольфсбург — 2:2 (1:1).
Айнтрахт: Ніколов, Франц, Кріс, Русс, Шпіхер, Тебер, Швеглер, Охс, Майєр, Колер (Кайо, 71), Ліберопулос.
Вольфсбург: Бенальо, Пекарик, Мадунг, Бардзальї, Джонсон, Рітер, Жозуе, Зіані, Гентнер, Графіте, Джеко.
Голи: Франц (26), Майєр (79) — Джеко (37), Жозуе, (69).

Ганновер — Бохум — 2:3 (2:0).
Ганновер: Фромловіц, Черундуло, К.Шульц, Хагі, Рауш, Балич, Пінто (Рама, 68), Джакпа (Бюхлер, 88), Брюггінк (Еггіманн, 89), Шлаудрафф, Ханке.
Бохум: Хеерваген, Конча, Мальтриц, Мавряй, Фухс, Прокоп, Дабровський, Оно (Йохансон, 46), Епалле, Дедич (Фрайєр, 46), Хашемян (Гроте, 90).
Голи: Шлаудрафф (6, 33) — Фрайєр (51), Епалле (54), Фухс (86).

Шальке — Майнц — 1:0 (1:0).
Шальке: Нойєр, Самбрано, Вестерманн, Бордон, Шмітц, Хеведес, Матип, Фарфан (Моравек, 83), Ракитич (Санчес, 75), Холтбі (Мориц, 54), Кураний.
Майнц: Мюллер, Хеллер, Бунгерт, Новеський, Лев, Кархан, Пекович (Баляк, 46), Сото (Поланський, 75), Хоогланд, Амрі (Шюррле, 62), Бансе.
Гол: Фарфан (12).

Кельн — Нюрнберг — 3:0 (1:0).
Кельн: Мондрагон, Бречко, Жеромель, Мохамад, Ере (Воме, 90), Чихі, Петі, Пеццоні (Макенна, 90), Яльджин, Подольський, Новакович (Ішиаку, 90).
Нюрнберг: Стефан, Джудт, Вольф, Пінола, Білер, Рісcе, Клюге, Мінтал (Гюндоган, 62), Франц, Боакі (Харистеас, 62), Буньяку.
Голи: Жеромель (37), Новакович (70, 77).

Манін переходить в «Цюріх».

Другий уїк-енд поспіль доводиться бременському «Вердеру» грати центральний матч туру. І знову не складається в «музик» з очками. Цього разу підопічні Шаафа «пересіклися» зі своїм північним сусідом «Гамбургом», від чого гіркота поразки стала майже нестерпною. Солодко тільки тренеру Шаафу — минулого тижня він продовжив контракт з клубом до 2012 року. Нагадаю, що в Бремені Томас працює з 1999 року. Сам поєдинок проходив дуже цікаво, незважаючи на не зовсім прийнятний стан газону.

Агонізуюча «Герта» пропустила п'ять м'ячів від «Байєрна», який обійшовся без Анатолія Тимощука. До речі, українець минулого тижня завітав до одного з фан-клубів «Байєрна» (яких лише в Німеччині 2535) і поспілкувався з фанами. Sprichst du Deutch, Толику?!

А ось партнер Анатолія по команді, італієць Лука Тоні, вже не має жодних турбот — не грає, й по фан-клубах не їздить: *«Я залишаю Мюнхен, це точно. Все вирішиться в найближчі десять днів. У вас є більше шансів виграти в лотерею, ніж у мене залишитися в «Байєрні»*, — заявив Лука.

«У мене в пам'яті залишаться деякі чудові моменти, пов'язані з Німеччиною, зокрема, мій перший сезон з 39 голами в усіх турнірах. З Юргеном Клінсманном працювати стало складніше, а зараз моєму перебуванню в «Байєрні» й зовсім прийшов кінець».

До речі, Юрген Клінсманн повернувся разом із сім'єю до США. Насамкінець герр Юрген сказав, що ніколи більше не тренуватиме клуби з Європи. Образився, напевно…

Нарешті, здобув перемогу в рамках бундесліги «Штуттгарт». Команда Крістіана Гросса забила тричі Хоффенхайму, двоє гравців якого захворіли на «свинячий» грип. Вірус був виявлений у форварда команди Демба Ба, а також захисника Марвіна Комппера. Обидва вони цьогоріч уже не зіграють. Нападник «швабів» Павло Погребняк м'ячів у цьому поєдинку не забивав, та інтерв'ю роздає наче герой туру. На запитання, з ким він хотів би зустрітися в 1/8 фіналу ЛЧ, росіянин відповів: *«Хочу зіграти з Аршавіним. Давно не бачив Андрія й із задоволенням би з ним зустрівся, поговорив»*. Цікаво, у них що, телефонів немає? Чи, може, телефонувати за кордон дорого?

Ігор БЄЛОВ.

Лідер збільшує відрив.

З кожним туром «Бордо» збільшує відрив від переслідувачів і упевнено крокує до чемпіонства. Цього разу лідер безжально повівся з «Лор'яном». І хоча Лоран Блан кільком основним гравцям надав відпочинок, це суперника не врятувало від розгрому.

Загалом, перемога стала п'ятою поспіль в чемпіонаті. Цього разу розпочав усе Давид Бейон, який за весь сезон забив лише один м'яч. До 42-ї хвилини він мав уже у своєму активі дубль. У другому таймі аквітанці довели гру до розгрому. Спочатку Фернандо Кавенагі відзначився на 52 хвилині, а довершив перемогу четвертим м'ячем Йоанн Гуркюфф. Гол престижу аж ніяк не додав оптимізму гостям.

Попри гру в запасі, «Марсель» не мав права на помилку в матчі з аутсайдером. Та іншої думки був «Сент-Етьєн». Команда з усіх сил намагалася зіграти якомога краще перед своїм новим керманичем, яким став Крістоф Гальтьє. І хоча вже з восьмої хвилини господарі змушені були грати в меншості після вилучення Тавларидіса, очко в матчі з лідером — далеко не найгірший результат.

Знову програв «Монпельє». Ще кілька турів тому ми говорили, що новачок може й на перше місце зазіхнути, а тепер ось маємо констатувати ігровий спад. Якщо минулого туру поразку від самого «Бордо» можна було пояснити, то втрата очок в домашній зустрічі з «Нансі» відверто здивувала.

А ось перемоги «Лілля» уже не дивують, а сприймаються як закономірність. Черговою жертвою «бульдогів» став скромний «Ле Ман», який у цій зустрічі отримав три «сухі» м'ячі. Дев'ята перемога з найкращим показником забитих м'ячів дала змогу «Ліллю» вийти на третє місце. Варто відзначити, що цей успіх не пройшов без участі «Ліона», який втратив не лише двоє очок у матчі з «Монако», а й нагоду наздогнати «Марсель» та на крок наблизитися до лідера.

Олександр ТРАВЯНКА.

Франція

18 ТУР

Монако — Ліон — 1:1 (1:1).
Монако: Рюфф'є, Модесто, Монгонгу, Пюйгреньє, Траоре, Алонсо (Піно, 73), Госсо, Нкулу, Молло (Леко, 90), Нене, Пак.
Ліон: Льорис, Ревейєр, Крис, Бумсонг, Сіссоко, Гоналон, Макун (Дельгадо, 59), П'янич, Гову (Гомис, 84), Бастос (Тулалан, 75), Лісандро.
Голи: Пак (35) — Бастос (22).

Лілль — Ле Ман — 3:0 (3:0).
Лілль: Ландро, Дебюши, Бер'я, Шеджу, Емерсон, Бальмон (Вандам, 82), Мавуба, Дюмон, Хазар (Аубамеянг, 77), Жервіньо (Фро, 66), Де Мело.
Ле Ман: Овоно, Камара, Андраде, Сердан, Баал, Сене, Гулон (Ландель, 56), Тома, Лоріо, Майга (Ле Таллек, 76), Хельстад (Доссеві, 73).
Голи: Шеджу (12), Жервіньо (27), Хазар (29).
*На 14-й хвилині **Бальмон** не реалізував пенальті.*

Осер — Тулуза — 1:1 (0:1).
Осер: Сорен, Енбар, Кулібалі, Міньо, Грихтінг (Никулає, 79), Шафні, Педретті, Ндінга (Буржуа, 59), Капуе (Олич, 64), Єлень, Контут.
Тулуза: Вальверде, Ебондо, Нунке, Фофана, Мбенке, Бротен, Капуе, Дідо, Сіссоко, Луан (Табану, 67), Жиньяк.
Голи: Контут (90) — Луан (21).
Вилучення: Дідо (86).

Сент-Етьєн — Марсель — 0:0.
Сент-Етьєн: Жано, Варро, Тавларидіс, Беналуан, Дабо (Монсоро, 84), Ландрен, Ндав, Матуїді, Сако (Пайє, 70), Ілан (Жельсон, 56), Бергессіо.
Марсель: Манданда, Боннар, Діавара, Хайнце, Тайво, Каборе (Бен Арфа, 58), Мбіа (Сіссе, 58), Гонсалес, Абрель (Айю, 83), Коне, Брандау.
Вилучення: Тавларидіс (8).

Бордо — Лор'ян — 4:1 (2:0).
Бордо: Каррассо, Шальме, Траоре (Гуффран, 75), Сане, Тремулінас, Плашил, Діарра, Фернандо, Гуркюфф, Бейон (Жуссі, 66), Кавенагі (Шамах, 65).
Лор'ян: Одар, Соса, Маршал, Косчельний, Баса, Амальфітано, Дюкасс, Мансурі (Вайруа, 56), Діарра (Монтерюббіо, 74), Сакахува (Гамейро, 56), Фаншон.
Голи: Бейон (12, 42), Кавенагі (52), Гуркюфф (75) — Гамейро (88).
*На 52-й хвилині **Соса** не реалізував пенальті.*

Монпельє — Нансі — 0:2 (0:2).
Монпельє: Журден, Коллен (Лякомб, 69), Спахич, Ель Каутарі, Женешам, Марво, Піто, Белханда (Монтано, 46), Фана, Дернес (Камара, 46), Компан.
Нансі: Брасильяно, Кретьєн, Уадду, Андре Луїс, Маранж, Діа (Ка, 83), Беренгер, Траоре, Фере, Малонга, Бакар.
Голи: Бакар (32), Беренгер (39).

Ренн — ПСЖ — 1:0 (1:0).
Ренн: Душес, Фанні, Мангане, Хансcон, Данзе, Мвіла, Леруа, Тетті, Бангура (Сов, 88), Марво (Лемойн, 84), Г'ян (Бріан, 77).
ПСЖ: Бете, Жалле, Камара, Траоре, Сахо, Жюлі, Нгойї, Шантом (Морис, 69), Сессеньон (Луюндула, 69), Санхаре, Ердинг (Бурийон, 83).
Гол: Бангура (40).

Валансьєн — Ланс — 0:0.
Валансьєн: Ассембе, Матер, Бишевац, Абардонадо, Тьєне, Кохад, Гомис, Санчес, Дюкурті (Бен Хальфаллах, 63), Пюжоль (Данік, 75), Одель.
Ланс: Руньє, Демон, Яхья, Шелле, Рамос, Сов, Ковачевич, Руде (Акале, 86), Ермаш, Монне-Паке (Букарі, 80), Жемаа (Мауліда, 73).

Гренобль — Ніцца — 1:1 (0:0).
Гренобль: Ле Кром, Кальве, Цесар, Пайло, Саже (Батллес, 76), Куртуа, Дьєз, Ромао, Мацуї (Раве, 58), Бойя (Акрур, 66), Любоя.
Ніцца: Оспина, Діаките, Мабіала (Гасе, 60), Песле (Сід, 46), Кантарей (Мулунжи, 80), Ремі, Кулібалі, Сабле, Траоре, Муньє, Бен Саада.
Голи: Дьєз (75) — Бен Саада (84).

Булонь — Сошо — *матч перенесений через снігопад.*

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Бордо	**18**	**13**	**1**	**4**	**30-11**	**40**
2. Марсель	**17**	**9**	**5**	**3**	**30-18**	**32**
3. Лілль	**18**	**9**	**4**	**5**	**33-19**	**31**
4. Ліон	*18*	*8*	*6*	*4*	*30-24*	*30*
5. Монпельє	*17*	*9*	*3*	*5*	*24-20*	*30*
6. Ренн	18	8	5	5	24-16	29
7. Осер	18	8	5	5	17-15	29
8. Валансьєн	18	8	4	6	28-23	28
9. ПСЖ	18	7	5	6	27-18	26
10. Лор'ян	18	7	5	6	26-20	26
11. Нансі	18	8	2	8	26-25	26
12. Монако	17	8	2	7	19-21	26
13. Тулуза	18	7	4	7	18-14	25
14. Ланс	18	6	5	7	18-24	23
15. Сошо	16	7	1	8	15-21	22
16. Ніцца	18	6	3	9	18-30	21
17. Сент-Етьєн	18	4	4	10	11-25	16
18. Ле Ман	**18**	**4**	**3**	**11**	**16-27**	**15**
19. Булонь	**17**	**3**	**3**	**11**	**13-33**	**12**
20. Гренобль	**18**	**1**	**4**	**13**	**10-29**	**7**

У наступному турі зустрічаються

22 грудня — вівторок

Ланс — Сент-Етьєн

23 грудня — середа

Ле Ман — Монако
Лор'ян — Валансьєн
Ліон — Монпельє
Марсель — Осер
Нансі — Лілль
Ніцца — Булонь
ПСЖ — Гренобль

НАЙВЛУЧНІШІ

Нене («Монако») — 10
Жервіньо («Лілль») — 9
Фро («Лілль») — 8
Гамейро («Лор'ян») — 8
Л. Лопес («Ліон») — 8
Г'ян («Ренн») — 8

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Челсі	**18**	**13**	**2**	**3**	**43-15**	**41**
2. Манчестер Юнайтед	**18**	**12**	**1**	**5**	**37-17**	**37**
3. Арсенал	**17**	**11**	**2**	**4**	**44-20**	**35**
4. Астон Вілла	**18**	**10**	**5**	**3**	**29-14**	**35**
5. Тоттенхем	*18*	*10*	*3*	*5*	*40-22*	*33*
6. Манчестер Сіті	17	7	8	2	33-27	29
7. Бірмінгем	18	8	4	6	19-18	28
8. Ліверпуль	18	8	3	7	34-25	27
9. Фулхем	17	7	5	5	23-17	26
10. Сандерленд	18	6	3	9	25-28	21
11. Сток Сіті	17	5	6	6	15-20	21
12. Вулверхемптон	18	5	4	9	17-31	19
13. Блекберн	18	5	4	9	17-32	19
14. Бернлі	18	5	4	9	21-37	19
15. Евертон	17	4	6	7	23-31	18
16. Віган	17	5	3	9	20-38	18
17. Халл Сіті	18	4	5	9	17-37	17
18. Болтон	**16**	**4**	**4**	**8**	**23-33**	**16**
19. Вест Хем	**18**	**3**	**6**	**9**	**26-35**	**15**
20. Портсмут	**18**	**4**	**2**	**12**	**17-26**	**14**

НАЙВЛУЧНІШІ

Дефо («Тоттенхем») — 13
Дрогба («Челсі») — 13
Руні («Манчестер Юнайтед») — 12
Торрес («Ліверпуль») — 11
Саа («Евертон») — 10
Бент («Сандерленд») — 10
Агбонлахор («Астон Вілла») — 8

У наступному турі зустрічаються

26 грудня — субота

Бірмінгем — Челсі
Фулхем — Тоттенхем
Вест Хем — Портсмут
Бернлі — Болтон
Манчестер Сіті — Сток Сіті
Сандерленд — Евертон
Віган — Блекберн
Ліверпуль — Вулверхемптон

27 грудня — неділя

Арсенал — Астон Вілла

Англія

18 ТУР

Вест Хем — Челсі — 1:1 (1:0).
Вест Хем: Грін, Фобер, Геббідон (Томкінс, 19), Апсон, Ілунга, Коллісон, Ковач, Паркер, Нобл, Діаманті, Франко.
Челсі: Чех, Іванович, Карвальо, Террі, Ешлі Коул, Лемпард, Баллак, Джо Коул (Жирков, 75), Малуда (Мікел, 46), Калу (Старридж, 46), Дрогба.
Голи: Діаманті (45, пен.) — Лемпард (61, пен.).

Евертон — Бірмінгем — 1:1 (1:1).
Евертон: Ховард, Хібберт, Ніл, Хейтинга, Бейнс, Білялетдинов (Айєгбені, 71), Осман (Вон, 90), Феллаіні, Кехілл, Пінар, Саа.
Бірмінгем: Харт, Карр, Р.Джонсон, Данн, Ріджуелл, Ларссон, Фергюсон, Боуйєр, Макфадден (Фехі, 70), Джером, Бенітес (Віньяль, 83).
Голи: Білялетдинов (6) — Ларссон (22).

Вулверхемптон — Бернлі — 2:0 (1:0).
Вулверхемптон: Ханеманн, Стірмен, Креддок, Берра, Уорд, Фолі, Генрі, Міліяш (Мансьєнн, 68), Джервс (Івелумо, 87), Ебанкс-Блейк, Дойл (Елокобі, 90).
Бернлі: Йєнсен, Мірс, Карлайл (Дафф, 34), Колдуелл (Гудйонссон, 68), Джордан, Елліотт, Бікей (Наджент, 53), Александер, Макдональд, Іглс, Флетчер.
Голи: Міліяш (15), Дойл (50).

Фулхем — Манчестер Юнайтед — 3:0 (1:0).
Фулхем: Шварцер, Пейнтсіл, А. Х'юз, Хангеланд, Кончеський, Гера, Берд, Мерфі (Дікгасої, 80), Демпсі, Дафф (Гринінг, 77), Замора (Невланд, 90).
Манчестер Юнайтед: Кущак, Флетчер, Керрік, Евра, Де Лает (Фабіо, 58), Валенсія, Гібсон (Бербатов, 58), Андерсон, Скоулз, Руні, Оуен (Уелбек, 72).
Голи: Мерфі (22), Замора (46), Дафф (75).

Арсенал — Халл Сіті — 3:0 (1:0).
Арсенал: Альмунія, Ебуе, Галлас, Вермален, Сільвестр, Насрі (Ремсі, 69), Сонг, Денілсон, Діабі, Едуардо (Уолкотт, 75), Аршавін (Вела, 83).
Халл Сіті: Майхілл, Макшейн, Зайятте, Гарднер, Доусон, Гарсія (Кузен, 61), Боатенг, Джованні (Менді, 69), Бармбі (Олофінджана, 46), Хант, Феген.
Голи: Денілсон (45), Едуардо (59), Діабі (80).
*На 56-й хвилині **Джованні** не реалізував пенальті.*

Астон Вілла — Сток Сіті — 1:0 (0:0).
Астон Вілла: Фрідель, Люк Янг, Куельяр, Р. Данн, Уорнок, Ешлі Янг, Ст. Петров, Мілнер, Даунінг (Сідуелл, 81), Хескі (Кар'ю, 24), Агбонлахор.
Сток Сіті: Соренсен, Уілкінсон, Аб.Файє, Коллінз, Хіггінботам, Уайтхед, Велан (Делап, 84), Діао (Фуллер, 76), Етерингтон, Тунджай, Сидібе (Бітті, 84).
Гол: Кар'ю (61).

Блекберн — Тоттенхем — 0:2 (0:1).
Блекберн: Робінсон, Якобсен, Нельсен, Живе, Шимбонда, Сальгадо (Педерсен, 64), Н'Зонзі, Грелла, Хойлетт (Робертс, 81), Маккарті, Ді Санто (Калинич, 72).
Тоттенхем: Гомес, Чорлука, Доусон, Бассон, Ассу-Екотто, Леннон (Хаттон, 90), Паласіос (Дженас, 58), Хаддлстоун, Кранчар, Крауч, Дефо (Роббі Кін, 67).
Голи: Крауч (45, 83).

Манчестер Сіті — Сандерленд — 4:3 (3:2).
Манчестер Сіті: Гівен, Ричардс (Сабалета, 22), Туре, Онуоха, Сілвіньо, Райт-Філліпс (Компані, 53), Беррі, Айрленд, Белламі (Петров, 87), Тевес, Санта Крус.
Сандерленд: Фалоп, Менса (Хілі, 77), Носворті, Тернер, Маккартні, Хендерсон, Каттермоул, Мальбранк (Джонс, 41), Рід, Кемпбелл (Річардсон, 60), Бент.
Голи: Санта Крус (4, 69), Тевес (12, пен.), Белламі (35) — Менса (16), Хендерсон (24), Джонс (62).
Вилучення: Тернер (90).

Портсмут — Ліверпуль — 2:0 (1:0).
Портсмут: Бегович, Фіннан, Кабуль, Бен-Хаім, Хрейдарссон, Йєбда, Браун, О'Хара, Боатенг (Маллінс, 90), Бельхадж, Пікіонн (Кану, 90).
Ліверпуль: Рейна, Г. Джонсон, Каррагер, Аггер, Інсуа (Фабіо Ауреліо, 68), Кюйт, Маскерано, Лукас Лейва (Спірінг, 88), Джеррард, Доссена (Бенаюн, 53), Фернандо Торрес.
Голи: Бельхадж (33), Пікіонн (82).
Вилучення: Маскерано (45).

Віган — Болтон — *матч закінчився вчора ввечері.*

Англійський привіт «Шахтарю».

Після чергового туру чемпіонату Англії можна зробити висновок, що донецькому «Шахтарю» в Лізі Європи дістався міцний горішок. В даному випадку не варто зважати й на місце «Фулхема» в турнірній таблиці. У звітному турі підопічні Алекса Фергюсона були розгромлені в гостях суперником донеччан у єврокубках. Перемога б дала змогу «Манчестеру» наздогнати лондонський «Челсі». Та бажане втілити в життя не судилося. До речі, це вже друга поразка МЮ в трьох останніх матчах чемпіонату. Свою „лиху справу" «Фулхем» розпочав на 22-й хвилині, коли Мерфі крученим ударом переправив м'яч у ворота. На початку другого тайму перевагу своєї команди збільшив Замора, для якого гол став п'ятим в останніх чотирьох матчах. Довершив розгром одного з лідерів Дафф точним ударом з лету.

А ось клуб Романа Абрамовича сповна скористатися поразкою «червоних дияволів» не зумів. „Аристократи" поступилися, як це часто трапляється, аутсайдеру. У столичному дербі гості впевнено розпочали зустріч і першими мали забивати, та з ударом Івановича суперник впорався. Надійний захист «молотобійців» у першому таймі збою не дав, а перед перервою, реалізувавши пенальті, господарі вийшли вперед. У другому таймі лише з допомогою пенальті «Челсі» задовільнився нічиєю.

Нелегку перемогу здобув «Манчестер Сіті». Проте й вона не допомогла керманичу команди Марку Хьюзу залишитися на тренерському містку. Рада директорів дійшла висновку, що, вкладаючи величезні кошти в клуб, вони хотіли б мати прийнятніші результати. Недовго думаючи, на посаду тренера команди було запрошено Роберто Манчині.

Лихоманить і «Ліверпуль». Як бачимо, невипадковим був виліт з Ліги чемпіонів. Схоже, цей сезон команда аж ніяк не впише до свого активу. Нині «мерсисайдці» лише восьмі. У звітному турі команда відверто здивувала, програвши колективу, який йде на останньому місці.

Олександр ТРАВЯНКА.

Клубний чемпіонат світу

ШОСТИЙ ТРОФЕЙ «БАРСЕЛОНИ»

ФІНАЛ

Естудіантес — Барселона — 1:2 (1:0).
Естудіантес: Албіль, Десабато, Селлай, Ре (Рохо, 90+2), Родригес, Діас, Верон, Брана, Бенітес (Санчес, 76), Перес (Нуньєс, 80), Боселлі.
Барселона: Віктор Вальдес, Дані Алвеш, Пуйоль, Піке, Абідаль, Хаві, Кейта (Педро, 46), Бускетс (Туре, 80), Мессі, Анрі (Жеффрен, 83), Ібрагимович.
Голи: Боселлі (37) — Педро (89), Мессі (110).

«Барселона» завдяки голу Ліонеля Мессі в додатковий час матчу з аргентинським «Естудіантесом» виграла чемпіонат світу серед клубів, і це стало вже шостим трофеєм в році, що закінчується. Цей рекорд буде складно комусь коли-небудь повторити. Раніше каталонцям підкорилися чемпіонат, Кубок і Суперкубок Іспанії, Ліга чемпіонів і Суперкубок УЄФА. Причому в усіх турнірах забивав Педро Родригес, і це теж рекорд всіх часів. Мессі в нагороду за два переможні голи отримав «Золотий м'яч» найкращого футболіста турніру, випередивши співвітчизника Хуана Себастьяна Верона з «Естудіантеса» і партнера по «Барсі» Хаві.

На післяматчевій прес-конференції Хосеп Гвардіола не без іронії відзначив, що майбутнє «Барселони» уявляється йому в чорному кольорі, якщо порівнювати його з сьогоденням. Виграти шість турнірів упродовж одного календарного року вкрай складно. Повторити це досягнення майже неможливо, не кажучи вже про те, щоб перевершити його. Проте необхідно рухатися далі й здобувати один титул за іншим — таке буде завдання Гвардіоли і його великої команди на 2010 рік.

Перемога в фіналі клубного чемпіонату світу «благуранас» далася непросто. «Естудіантес» непогано виглядав у першому таймі, навіть першим забив м'яч. Форвард представника Апертури Мауро Боселлі на «другому поверсі» виявився сильнішим за Абідаля і Пуйоля, що опікали його. Лише в другому таймі іспанська команда нарешті взялася за справу, нагнітаючи справжню гостроту біля воріт Албіля. Але лише на 89-й хвилині Педро вдалося зрівняти рахунок. А вже в доданий час «Барселона» просто зім'яла суперника. Вирішальний м'яч забив той, кому це належить за статусом — Ліонелю Мессі. Аргентинець зробив точний пас Дані Алвешу, після чого забіг у вільну зону, отримавши м'яч назад, і в падінні — грудьми — засмутив своїх співвітчизників.

МАТЧ ЗА 3-є МІСЦЕ

Пхоханг Стілерз — Атланте — 1:1 (1:0, 0:1, 0:0, 0:0), по пенальті – 4:3
Пхоханг Стілерз: Донг Джин, Хо Джин, Казунарі, Тае Су, Денілсон, Меун Чун (Сол Кі, 65), Чан Хо (Чан Юн, 60), Юн К'юм (Хі Чул, 54), Х'юн Ил, Х'юн Мін, Б'юн Юн.
Атланте: Вільяр, Негро, Чичаро, Наварро (Перальта, 90+3), Маркес, Перейра (Соларі, 90+3), Чепе, Бенітес, Рохас, Веласкес, Арреола (Силва, 46).
Голи: Денілсон (42) — Маркес (46).

У матчі за третє місце корейський «Пхоханг» у серії пенальті був сильнішим за мексиканський «Атланте» з Канкуна. Основний і додатковий час завершилися внічию (1:1), на гол бразильця Денілсона з «Пхоханга» наприкінці першого тайму на стартовій хвилині другої половини зустрічі відповів Рафаель Маркес. Серія пенальті видалася драматичною. Мексиканці після першого успішно виконаного удару не забили двічі поспіль (у тому числі й Маркес). Здавалося, що виграш «Пхоханга» ось-ось буде оформлений, але тут схибив і його гравець. Воротар «Атланте» забив п'ятий м'яч, і рахунок зрівнявся. Проте Х'юн Мул, який бив останнім у корейців, був точним. Третє місце посіли «сталевари».

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-82-83
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт: www.ukrainian-football.com

Головний редактор Т.М. ФЕДОРЕНКО
Черговий по номеру О. П. ТРАВЯНКА

Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025190.
Індекс 60994.